

ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการแข่งขันกีฬามวยสากลสมัครเล่น
ในกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35

ปริญญานิพนธ์
ของ
ศาสร แก้วสมุทร

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
พฤษภาคม 2551

ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการแข่งขันกีฬามวยสากลสมัครเล่น
ในกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35

ปริญญานิพนธ์
ของ
ศาสตราจารย์
ดร. แก้วสมุทร

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
พฤษภาคม 2551
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการแข่งขันกีฬามวยสากลสมัครเล่น
ในกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35

บทคัดย่อ
ของ
ศาสตราจารย์
ศาสตราจารย์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
พฤษภาคม 2551

ว่าที่ร้อยตรีสาคร แก้วสมุทร. (2551). ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการแข่งขันกีฬามวยสากลสมัครเล่นในกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม: รองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพูนท์, ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุรัตน์ เสียงหล่อ.

การวิจัยครั้งนี้ เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการแข่งขันกีฬามวยสากลสมัครเล่นในกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35 โดยการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จากนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น ที่ได้รับเหรียญรางวัล ทั้งหมด 9 รุ่น จำนวน 36 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสำรวจและแบบสัมภาษณ์วิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สถิติและคำนวณหาค่าร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า

1. ปัจจัยภายในที่มีผลต่อความสำเร็จในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย ครั้งที่ 35 มีทั้งหมด 5 ด้าน ซึ่งแต่ละด้านมีค่าความถี่และร้อยละ ดังนี้ ปัจจัยทางด้านสรีรมีระดับความคิดเห็นมากที่สุด คือ มีโครงสร้างร่างกายที่สมส่วนอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 58.33 ปัจจัยทางด้านสมรรถภาพร่างกายนักกีฬามีระดับความคิดเห็นมากที่สุด มีระดับความทนทานของระบบไหลเวียนโลหิตอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 61.11 ปัจจัยทางด้านเทคนิคทักษะนักกีฬามีระดับความคิดเห็นมากที่สุด คือ มีระดับทักษะในการออกหมัดหน้าหรือหมัดนออยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 47.22 ปัจจัยในระหว่างการแข่งขันมีนักกีฬาระดับความคิดเห็นมากที่สุด คือ ความรับผิดชอบระหว่างแข่งขันของนักกีฬามีความเหมาะสม อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 52.78 ปัจจัยด้านจิตวิทยานักกีฬามีระดับความคิดเห็นมากที่สุด คือ มีน้ำใจนักกีฬาอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 77.77 นักกีฬามีสัญญาติญาณการเป็นนักสู้อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 58.33

2. ปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อความสำเร็จในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย ครั้งที่ 35 ทั้งหมด 5 ด้าน มีค่าความถี่และร้อยละ ดังนี้ ปัจจัยด้านกายภาพนักกีฬามีระดับความคิดเห็นมากที่สุด คือ บริเวณและสถานที่ตั้งเวทีแข่งขันมีความเหมาะสมและสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ ในระหว่างแข่งขันอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 55.56 ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ นักกีฬามีระดับความคิดเห็นมากที่สุดในด้านนี้ คือ มีการสนับสนุนด้านงบประมาณอย่างดี มีการฝึกซ้อมอย่างเหมาะสม และมีการจัดเสื้อผ้าอุปกรณ์ฝึกซ้อมส่วนตัวให้อย่างพอเพียง อยู่ในระดับมากคิดเป็นร้อยละ 47.22 ปัจจัยด้านชาติกำเนิดนักกีฬามีระดับความคิดเห็นมากที่สุดในด้านนี้ คือสิ่งที่ติดตัวมาตั้งแต่กำเนิด (พรสวรรค์) อยู่ในระดับมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 16.67อยู่ในระดับมากคิดเป็นร้อยละ 50.00 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องด้านผู้ฝึกสอนนักกีฬามีระดับความคิดเห็นมากที่สุดในด้านนี้ คือ การให้กำลังใจจากผู้ฝึกสอนอยู่ในระดับมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 63.89 การวางแผนและการแก้เกมของผู้ฝึกสอน อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 58.33 ปัจจัยด้านโชคหรือดวงนักกีฬามีระดับความคิดเห็นมากที่สุดในด้านนี้ คือ การจับฉลากแบ่งสายในการแข่งขันอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 47.22

FACTORS AFFECTING SUCCESS OF AMATEUR BOXING
IN THE 35th THAILAND UNIVERSITY GAMES

AN ABSTRACT
BY
SAKORN KAEWSAMUTR

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Education degree in Physical Education
at Srinakharinwirot University

May 2008

Sakorn Kaewsamutr. (2008). *Factors Affecting Success of Amateur Boxing in The 35th Thailand University Games*. Master Thesis, M.Ed. (Physical Education). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Assoc. Prof. Tawate Piriapoen, Asst. Prof. Surat Seangloh.

The purpose of this research was to study about the factors that affect the success of amateur boxing competition in 35th Thailand University Games. The subjects were chosen from athletes who got medal from the competition, 9 weight class 36 people in total, by using purposive sampling method. The instruments used in this research were questionnaire and interview form. The data were analyzed by statistical method and percentage calculating.

The results revealed that:

1. Internal factors that affect the success of amateur boxing competition in 35th Thailand University Games were divided into 5 minor factors according to the research. The frequency and percentage in each factor are: 1. Body factor; well-proportioned body structure is important in samples' opinion at high level of 58.33%. 2. Performance factor; cardiovascular endurance is important in samples' opinion at high level of 61.11%. 3. Technique and skill factor; jabbing skill is important in samples' opinion at high level of 47.22%. 4. During the match factor, responsibility is important in samples' opinion at high level of 52.78%. 5. Psychology, sportsmanship is important in samples' opinion at high level of 77.77%.

2. External factors that affect the success of amateur boxing competition in 35th Thailand University Games were divided into 5 minor factors according to the research. The frequency and percentage in each factor are: 1. Physical factor; location of the ring and other environment during the match are important in samples' opinion at high level of 55.56%. 2. Economy factor; well-supported budget, appropriate practice and sufficient personal equipment are important in samples' opinion at high level of 47.22%. 3. Background factor; talent is important in samples' opinion at high level of 50.00%. 4. Trainers factor; encouragement from trainer is important in samples' opinion at high level of 63.89%. 5. Luck factor; lucky draw is important in samples' opinion at high level of 47.22%.

ปริญญานิพนธ์
เรื่อง

ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการแข่งขันกีฬามวยสากลสมัครเล่น
ในกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35

ของ
ศาสตราจารย์
ศาสตราจารย์

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญศิริ จีระเดชากุล)
วันที่ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2551

คณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

.....ประธาน
(รองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพูนท์)

.....ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธำมณี ปลื้มสำราญ)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุรัตน์ เสี่ยงหล่อ)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพูนท์)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุรัตน์ เสี่ยงหล่อ)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์วิสันศักดิ์ อ่วมเพ็ง)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จเรียบร้อยและสมบูรณ์ลงได้ด้วยดี โดยได้รับความเมตตา กรุณาอย่างดียิ่งจาก รองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพจน์ท์ ประธานควบคุมปริญญานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุรัตน์ เสี่ยงหล่อ กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษาและ คำแนะนำช่วยเหลือตลอดการทำวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณในความเมตตากรุณาเป็นอย่างสูง ขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ธาวุฒิ ปลื้มสำราญ และ รองศาสตราจารย์วิสันศักดิ์ อ่วมเพ็ง กรรมการแต่งตั้งเพิ่มเติมในการสอบปากเปล่า ที่ได้ช่วยแนะนำการปรับปรุงต่างๆ จนทำให้งานวิจัย สมบูรณ์ ผู้วิจัยซาบซึ้งในความเมตตากรุณาของท่านเป็นอย่างสูง และขอขอบพระคุณคณาจารย์ คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒทุกท่าน ที่ช่วยประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ให้แก่ ผู้วิจัย จึงขอกราบขอบพระคุณไว้ ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญในการตรวจแบบสอบถามที่ทำให้งานวิจัย เล่มนี้สมบูรณ์ ขอขอบคุณอาจารย์วรวิทย์ ประรงค์ทอง ที่ให้ความกรุณาให้คำปรึกษาและช่วยเหลือ ผู้วิจัยมาโดยตลอด ผู้วิจัยซาบซึ้งในความกรุณาของท่านเป็นอย่างสูง ผู้วิจัยขอขอบพระคุณไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย และขอบคุนคุณวันวิสา เจริญรา ฟี เพื่อน น้องๆ ชมรมมวย ที่ให้การช่วยเหลือและ ให้กำลังใจด้วยดีเสมอมา

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยขอโน้มรำลึกถึงพระคุณของ คุณพ่อพร คุณแม่สุดารัตน์ แก้วสมุทร ที่ให้ กำเนิดและอบรม เลี้ยงดู สั่งสอนและให้การสนับสนุนทุกสิ่งทุกอย่างด้วยดีเสมอมา และขอขอบคุณ คุณพรรณพิไล เมืองจันทร์ และน้อง ที่ให้กำลังใจและให้การช่วยเหลือมาโดยตลอดจนทำให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยดี

สาคร แก้วสมุทร

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	3
ความสำคัญของการวิจัย	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	3
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	5
สมมติฐานในการวิจัย.....	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
องค์ประกอบที่สำคัญของการเล่นกีฬา.....	6
ปัจจัยที่มีผลต่อความสามารถในการเรียน.....	8
ประวัติมวยสากลสมัครเล่น.....	12
ความเป็นมาของกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย.....	13
ระเบียบและคุณสมบัติของการแข่งขันกีฬามวยสากลสมัครเล่นในกีฬา มหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยครั้งที่ 35.....	17
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	20
งานวิจัยในต่างประเทศ.....	20
งานวิจัยในประเทศไทย.....	23
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	30
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	30
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	30
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	31
การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	31
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	32
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	32
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	32
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	33

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5 สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	44
สังเขปความมุ่งหมาย และวิธีการดำเนินการวิจัย.....	44
สรุปผลการวิจัย.....	45
อภิปรายผล.....	47
ข้อเสนอแนะ.....	50
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป.....	50
 บรรณานุกรม.....	 51
 ภาคผนวก.....	 55
 ประวัติย่อผู้วิจัย.....	 67

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 ค่าความถี่และร้อยละ ของปัจจัยทางด้านสรีรวิทยาของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น ในกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35 ที่ประสบความสำเร็จ (N=36).....	33
2 ค่าความถี่และร้อยละ ของปัจจัยทางด้านสมรรถภาพร่างกายของนักกีฬามวยสากล สมัครเล่นในกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35 ที่ประสบความสำเร็จ (N=36).....	34
3 ค่าความถี่และร้อยละ ของปัจจัยทางด้านเทคนิคทักษะของนักกีฬามวยสากล สมัครเล่น ในกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35 ที่ประสบความสำเร็จ (N=36).....	35
4 ค่าความถี่ และร้อยละ ของปัจจัยในช่วงระหว่างการแข่งขัน ของนักกีฬามวยสากล สมัครเล่นในกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35 ที่ประสบความสำเร็จ (N=36).....	36
5 ค่าความถี่และร้อยละ ของปัจจัยทางด้านจิตวิทยา ของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น ในกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35 ที่ประสบความสำเร็จ (N=36).....	37
6 ค่าความถี่และร้อยละ ของปัจจัยด้านกายภาพ ของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น ในกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35 ที่ประสบความสำเร็จ (N=36).....	38
7 ค่าความถี่และร้อยละ ของปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น ในกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35 ที่ประสบความสำเร็จ (N=36)....	39
8 ค่าความถี่และร้อยละ ของปัจจัยด้านชาติกำเนิด ของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น ในกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35 ที่ประสบความสำเร็จ (N=36).....	40
9 ค่าความถี่และร้อยละ ของปัจจัยที่เกี่ยวข้องด้านผู้ฝึกสอน ของนักกีฬามวยสากล สมัครเล่นในกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35 ที่ประสบความสำเร็จ (N=36).....	41
10 ค่าความถี่และร้อยละ ของปัจจัยด้านโชคหรือดวง ของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นใน กีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35 ที่ประสบความสำเร็จ (N=36).....	42

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การกีฬาถือว่าเป็นกิจกรรมพื้นฐานที่สำคัญอย่างหนึ่งที่พัฒนาทรัพยากรบุคคลของชาติให้เป็นผู้ที่มีความสมบูรณ์ทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญาเพื่อจะได้เป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติให้รุ่งเรืองต่อไป ด้วยเหตุนี้รัฐบาลจึงถือเป็นนโยบายที่สำคัญอย่างหนึ่งในการพัฒนากีฬาของชาติ (การกีฬาแห่งประเทศไทย. 2541: 22) โดยการส่งเสริมให้ประชาชนทั่วไปออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพ พัฒนาการกีฬาเพื่อเป็นอาชีพและการพัฒนาการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศโดยมีการส่งเสริมให้มีการแข่งขันกีฬาอย่างต่อเนื่อง การพัฒนากีฬาของชาติเป็นมาตรการหนึ่งที่มีความสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าทั้งในด้านเศรษฐกิจสังคม การเมืองและวัฒนธรรม ดังพระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชฯ ความว่า

“การกีฬาเป็นจุดประสงค์พื้นฐานที่จะส่งเสริมความสามารถของนักกีฬาให้แสดงฝีมือในเชิงกีฬา กีฬานับว่าเป็นความสำคัญในทางอื่นด้วย คือทางสังคม อีกทั้งยังก่อให้เกิดความเจริญของบ้านเมืองโดยเฉพาะการกีฬาระหว่างประเทศก็ได้เพิ่มความสำคัญกับมนุษย์ซึ่งอยู่ในประเทศอื่น”

ฉะนั้น กีฬามีความสำคัญอย่างยิ่งสำหรับชีวิตของแต่ละคนและชีวิตของบ้านเมือง ถ้านักกีฬามีประสิทธิภาพและมีความสามารถก็จะนำมาซึ่งชื่อเสียงแก่ประเทศชาติ จากสถานการณ์โลกในปัจจุบันทางด้านความเจริญก้าวหน้าทางด้าน เศรษฐกิจ ทางด้านสังคม จะเห็นได้ว่าทางด้านกีฬาได้เข้ามามีบทบาทอย่างมากในด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชากร หากจะกล่าวถึงความสำคัญบทบาทและความคาดหวังของประเทศชาติแล้วการกีฬานับว่ามีส่วนช่วยในการสร้างชื่อเสียงและพัฒนาประเทศได้มากอีกวิธีการหนึ่ง (บุญสม มาร์ติน. 2513: 8)

ในปัจจุบันประเทศไทยได้ให้ความสำคัญอย่างมาก เห็นได้จากการนำเสนอข่าวของสื่อมวลชนรูปแบบต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการนำเสนอทางด้านหนังสือพิมพ์ วิทยุโทรทัศน์ซึ่งจะเห็นได้ว่าการนำเสนอข่าวอยู่อย่างเป็นประจำและสม่ำเสมอทั้งการแข่งขันในประเทศและต่างประเทศ และรัฐบาลให้การสนับสนุนส่งเสริมและพัฒนา กีฬาของชาติมาตั้งแต่อดีตจนถึงทุกวันนี้ มีหน่วยงานที่รับผิดชอบทางด้านกีฬามากมายไม่ว่าจะเป็นการให้ความสำคัญตั้งแต่การเรียนการสอนในโรงเรียน และการมีกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา การกีฬาแห่งประเทศไทย และยังมีการแยกย่อยออกไปเป็นสวนภูมิภาคอีกเกือบทุกจังหวัด และมีการขยายไปยังส่วนตำบล จะเห็นได้ว่าการส่งเสริมและเห็นความสำคัญอย่างยิ่งในเรื่องของกีฬา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาการกีฬาให้เป็นพื้นฐานในการพัฒนาเด็ก เยาวชนและประชาชน ให้มีสุขภาพแข็งแรงมีระเบียบวินัยมีการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ รวมทั้งเป็นประชากรที่มีคุณภาพของประเทศชาติสืบต่อไป

กีฬามวยสากลเป็นกีฬาที่มีประวัติความเป็นมายาวนานและได้รับการสืบทอดมาโดยตลอด ถือว่าเป็นกีฬาที่มีทั้งศาสตร์และศิลป์ ที่กล่าวถึงนี้หมายถึงทุกคนสามารถที่จะเรียนรู้และศึกษาได้ และที่กล่าวว่าเป็นศิลป์ คือ ศิลปะแขนงนี้ประกอบไปด้วยกลยุทธ์มากมายตลอดจนลวดลายต่างๆ ซึ่งยากต่อการเรียนและการศึกษาได้จนหมดสิ้น ทั้งนี้เป็นทั้งกีฬาที่สามารถใช้ในการออกกำลังกาย และเป็นศิลปะปะการต่อสู้ป้องกันตัวอีกประการหนึ่ง ปัจจุบันกีฬามวยสากลสมัครเล่นเป็นกีฬาที่ได้รับความนิยมอย่างมากและมีการจัดการแข่งขันอย่างต่อเนื่องและทุกระดับ เช่น กีฬาโอลิมปิก เกมส์ เอเชียนเกมส์และชิงแชมป์โลกมวยสากลสมัครเล่น ซีเกมส์ ในประเทศไทยได้มีการจัดการแข่งขันหลายรายการในแต่ละปี เช่น มวยคิงส์คัพ มวยสากลสมัครเล่นชิงแชมป์แห่งประเทศไทย ในกีฬาแห่งชาติ กีฬามหาวิทยาลัย กีฬาสถาบันการพลศึกษา และยังคงมีการแข่งขันในระดับนักเรียน นักศึกษาอีกหลายรายการ ประกอบกับนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นของประเทศไทยได้ทำชื่อเสียงให้กับประเทศ ไม่ว่าจะเป็นการแข่งขันระดับโอลิมปิก การแข่งขันชิงแชมป์โลก การแข่งขันเอเชียนเกมส์ ซีเกมส์ และยังมีการแข่งขันมวยสากลอาชีพ

แสดงให้เห็นว่ากีฬามวยสากลเป็นกีฬาประเภทหนึ่งที่มีความเหมาะสมกับที่จะใช้ฝึกกับคนไทย ในสถาบันการศึกษาวิชามวยสากลได้จัดเป็นกิจกรรมการเรียนการสอน ทั้งในระดับหลักสูตรมัธยมศึกษาและอุดมศึกษา ในระดับมัธยมศึกษา มวยสากลในกลุ่มวิชาเลือกเสรี เรียน สัปดาห์ละ 1 คาบ มีค่า 0.5 หน่วยการเรียนรู้ ในสถาบันผลิตครูพลศึกษา เช่น มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ได้กำหนดวิชามวยสากลเป็นวิชาเลือกเช่นกัน (พิสิฐ ชาญรังสี. 2544: 7) และในระดับมหาวิทยาลัยยังมีการแข่งขันมวยสากลสมัครเล่นนอกจากจะทำให้มีสมรรถภาพแข็งแรงแล้วยังเป็นพื้นฐานที่ทำให้นักกีฬาพัฒนาไปสู่ทีมชาติและในระดับสูงต่อไป การแข่งขันกีฬามวยสากลสมัครเล่นเหมือนการแข่งขันกีฬาอื่นที่มีผลการแข่งขันทั้งแพ้และชนะในการแข่งขันมีปัจจัยหลายด้านที่ส่งผลต่อความสำเร็จ เช่น

1. ปัจจัยความสามารถทางด้านเทคนิค ได้แก่ ความสามารถในการปฏิบัติทักษะกีฬานั้นๆ ซึ่งนักกีฬาต้องทำการฝึกฝนจนเกิดความชำนาญเป็นพิเศษ เทคนิคในการเล่นกีฬาประเภทต่างๆ จะถูกคิดค้นโดยผู้ที่เกี่ยวข้องหลายฝ่าย เช่น ตัวนักกีฬาเอง ซึ่งเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในการแข่งขันมาช้านานหรือจากผู้ฝึกสอน เพื่อให้เกิดเทคนิคใหม่ ๆ

2. สมรรถภาพทางกาย ได้แก่ ความสามารถในด้านต่างๆ เป็นปัจจัยสำคัญในการเล่นกีฬาแต่ละประเภท ได้แก่ ความอดทนของระบบไหลเวียนโลหิต ความอดทนของกล้ามเนื้อ การทำงานประสานสัมพันธ์ของระบบประสาทและระบบกล้ามเนื้อ ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ ความคล่องแคล่วว่องไว ความอ่อนตัว ซึ่งนักกีฬาที่จะลงทำการแข่งขันต้องทำการฝึกซ้อมเป็นพิเศษ นอกเหนือจากการฝึกทางด้านเทคนิค

3. ทางด้านจิตใจ เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของนักกีฬา เช่น แรงจูงใจ ความยิ่งใหญ่ของรายการแข่งขัน การประชาสัมพันธ์ เสียงเชียร์จากผู้ชม การสนับสนุนอยู่เบื้องหลัง

จากที่กล่าวมาข้างต้น การแข่งขันมวยสากลสมัครเล่นเป็นกีฬาที่ได้รับความนิยมทั้งในประเทศและต่างประเทศ ในการแข่งขันกีฬาในแต่ละรายการนักกีฬาที่จะประสบความสำเร็จนั้น มีองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องหลายด้าน ผู้วิจัยเองเป็นนักกีฬาที่เคยเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามวยสากลสมัครเล่นและมีความสนใจที่จะศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องที่มีผลต่อความสำเร็จในการแข่งขันกีฬามวยสากลสมัครเล่น เพื่อจะสามารถนำมาเป็นประโยชน์ในการเตรียมทีม ในการฝึกซ้อมและเป็นการกระตุ้นให้นักกีฬาได้ประสบความสำเร็จในการแข่งขันแต่ละครั้ง ทั้งนี้ เป็นประโยชน์ต่อสถาบันการศึกษา ผู้ฝึกสอน ผู้ที่เกี่ยวข้องและตัวนักกีฬาเอง และสามารถพัฒนาในการนำไปใช้ในระดับประเทศและวงการมวยสืบต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการแข่งขันกีฬามวยสากลสมัครเล่นในกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35

ความสำคัญของการวิจัย

ทำให้ทราบปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการแข่งขันกีฬามวยสากลสมัครเล่นในกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35 และนำผลการวิจัยที่ได้มาเป็นแนวทางในการเตรียมทีมและฝึกซ้อมของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น

ขอบเขตการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักกีฬามวยสากลสมัครเล่นที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยครั้งที่ 35 ที่ได้รับเหรียญรางวัลจำนวน 9 รุ่น รวม 36 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ (Independent variables) ได้แก่

ความสำเร็จในการแข่งขันกีฬามวยสากลสมัครเล่นที่ได้รับเหรียญรางวัล

2. ตัวแปรตาม (Dependent variables) ได้แก่

ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการแข่งขันกีฬามวยสากลสมัครเล่นในกีฬา

มหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ปัจจัยภายใน หมายถึง องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องที่ช่วยเสริมให้นักกีฬามวยสากลสมัครเล่นประสบความสำเร็จ แบ่งออกเป็น 5 ส่วนดังนี้

1.1 ปัจจัยทางสรีรวิทยา (Physiological Factors) ปัจจัยทางสรีรวิทยาเกี่ยวข้องกับระดับของสมรรถภาพ หรือสภาพร่างกายที่เหมาะสมกับกีฬาประเภทต่างๆ

1.2 ปัจจัยทางด้านจิตวิทยา ได้แก่ ความพร้อมทางด้านขวัญและกำลังใจของนักกีฬา แรงจูงใจ หรือความยิ่งใหญ่ของการแข่งขัน การประชาสัมพันธ์หรือการทำให้รู้จัก เสียงเชียร์จากผู้ชม การสนับสนุนที่อยู่เบื้องหลัง

1.3 ปัจจัยทางด้านเทคนิคทักษะ ได้แก่ การฝึกทักษะและยุทธวิธีเพื่อให้นักกีฬาประสบความสำเร็จ

1.4 ปัจจัยในช่วงระหว่างการแข่งขัน สภาพร่างกายระหว่างการแข่งขัน การบาดเจ็บ

1.5 ปัจจัยทางด้านสมรรถภาพร่างกาย ความพร้อมของร่างกายความพร้อมของระบบกล้ามเนื้อระบบไหลเวียนโลหิต ความอ่อนตัว ความแข็งแรง การทำงานประสานกันระหว่างกล้ามเนื้อและระบบประสาท

2. ปัจจัยภายนอก หมายถึง องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องที่ช่วยเสริมให้นักกีฬามวยสากลสมัครเล่นประสบความสำเร็จ แบ่งออกเป็น 5 ส่วนดังนี้

2.1 ปัจจัยทางด้านกายภาพ (Physical Factors) ปัจจัยทางกายภาพ ได้แก่ สภาพดินฟ้าอากาศ อุปกรณ์ที่ใช้ สถานที่หรือสนามแข่งขัน

2.2 ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ การสนับสนุนด้านงบประมาณในการฝึกซ้อมและการแข่งขันพร้อมทั้งสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ

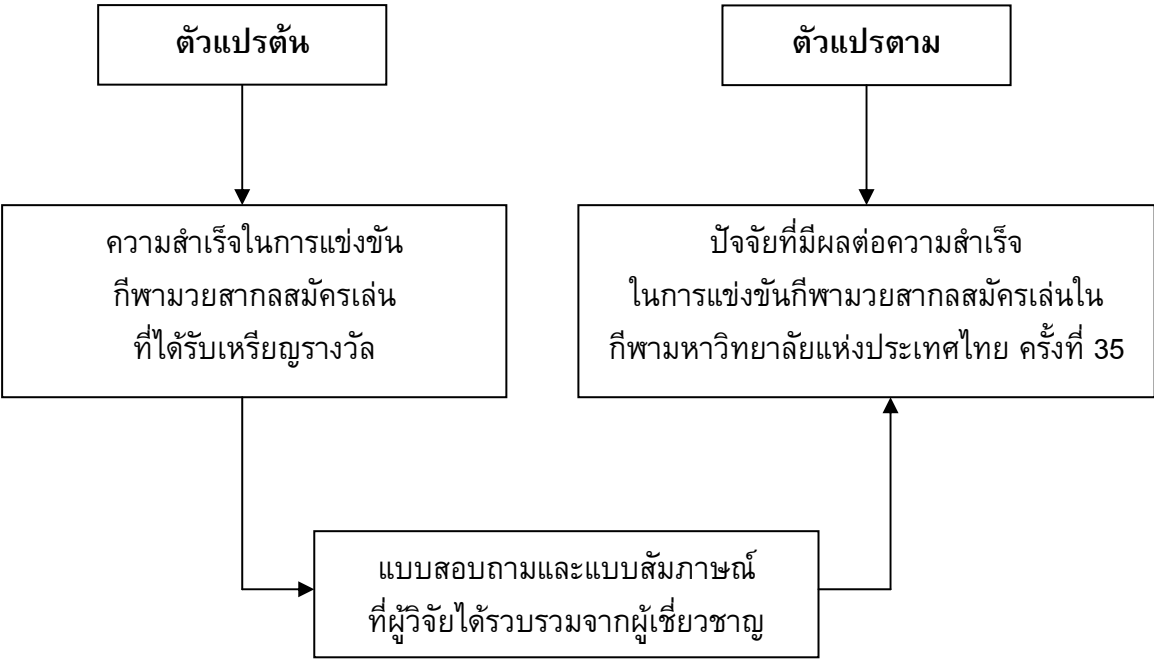
2.3 ปัจจัยทางด้านชาติกำเนิด ได้แก่ สิ่งที่ดีตัวมาตั้งแต่กำเนิดซึ่งบางครั้งเราเรียกว่าพรสวรรค์ที่เอื้อต่อการเล่นกีฬาบางประเภท

2.4 ปัจจัยทางด้านผู้ฝึกสอน ได้แก่ ความรู้ความสามารถของผู้ฝึกสอน ประสบการณ์และความสามารถในการถ่ายทอดของผู้ฝึกสอน

2.5 โชคหรือดวง ได้แก่ การจับฉลากแบ่งสายในการแข่งขันหรือปัจจัยอื่นที่เกี่ยวข้อง

3. ความสำเร็จ หมายถึง นักกีฬามวยสากลสมัครเล่นที่ได้รับเหรียญรางวัลในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย ครั้งที่ 35 เหรียญทอง, เหรียญเงินและเหรียญทองแดง

กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อเป็นแนวทางในการสนับสนุนการศึกษาค้นคว้าพอสรูปได้ดังนี้

1. องค์ประกอบที่สำคัญของการเล่นกีฬา
2. ปัจจัยที่มีผลต่อความสามารถในการเรียน
3. ประวัติมวยสากลสมัครเล่น
4. ความเป็นมาของกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย
5. ระเบียบและคุณสมบัติของการแข่งขันกีฬามวยสากลสมัครเล่นแห่งประเทศไทย

ครั้งที่ 35

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 6.1 งานวิจัยในต่างประเทศ
 - 6.2 งานวิจัยในประเทศไทย

องค์ประกอบที่สำคัญของการเล่นกีฬา

แครอน (อูตม พิมพา. 2526: 14; อ้างอิงจาก Carron. 1980: 4-6) กล่าวว่า ความสามารถในการเล่นกีฬามาจากองค์ประกอบที่สำคัญเฉพาะอย่าง องค์ประกอบเหล่านี้ แบ่งออกเป็น 4 ประการ

1. ทางสรีรวิทยา
2. ทางสังคม
3. ทางโครงสร้างร่างกาย
4. ทางจิตวิทยา

จากองค์ประกอบของความสามารถในการเล่นกีฬาที่กล่าวมาแล้วนั้น อาจสรุปได้ตามความสำคัญประกอบได้ดังนี้

1. ปัจจัยด้านโครงสร้างร่างกายและสรีรวิทยา ได้แก่ ลักษณะร่างกายที่มีสัดส่วนเหมาะสม มีความสมบูรณ์แข็งแรงของกล้ามเนื้อ
2. ปัจจัยทางด้านสังคม ซึ่งได้แก่ สภาพแวดล้อมครอบครัว ครอบครัวผู้สนับสนุนและผู้ที่เกี่ยวข้อง

3. ปัจจัยด้านจิตวิทยา ได้แก่ ความต้องการด้านพื้นฐานของมนุษย์เมื่อมีความต้องการย่อมเกิดแรงบัลดาลใจ เกิดพลังในการฝึกฝนอย่างจริงจัง ปัจจัยดังกล่าวเหล่านี้ย่อมจะมีอยู่ในคุณสมบัติของนักกีฬาที่มีความสามารถสูง โดย อาร์ รังสินันท์ (อาร์ รังสินันท์. 2527: 1) ได้กล่าวถึงความหมายของเด็กที่มีความสามารถสูงโดยใช้คำว่าเด็กฉลาด เด็กอัจฉริยะ เด็กเก่ง เด็กมีพรสวรรค์หรือเด็กปัญญาเลิศ หมายถึง เด็กหรือบุคคลที่มีความสามารถเฉพาะอย่างทางวิชาการ เก่ง

คณิตศาสตร์ เก่งภาษาไทย เก่งทางคอมพิวเตอร์ มีความคิดสร้างสรรค์สามารถคิด ตัดแปลงของเดิมให้แปลกใหม่อย่างคาดไม่ถึง คิดแก้ปัญหาหรือคิดประดิษฐ์สิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม ผู้ที่มีความสามารถทางด้านต่างๆ ดังกล่าว ปัจจุบันเรียกว่า ความเป็นปัญญาเลิศและความถนัดเฉพาะด้าน (The Gifted and Talented) และความหมายพิเศษของบุคคลหนึ่งอาจเด่นชัดเพียงด้านเดียวหรือหลายด้านก็ได้

ประทุม ม่วงมี (2527: 292) ได้กล่าวไว้ว่า ปัจจัยที่จะเชื่อว่าคนเราจะประสบผลสำเร็จจากการเล่นกีฬามากน้อยแค่ไหนนั้น ขึ้นอยู่กับอิทธิพลที่มีผลต่อความสำเร็จทางการกีฬามี 3 กลุ่มดังต่อไปนี้

1. ปัจจัยทางสรีรวิทยา (Physiological Factors) ปัจจัยทางสรีรวิทยาเกี่ยวข้องกับระดับของสมรรถภาพหรือสภาพร่างกายที่เหมาะสมกับกีฬาประเภทต่างๆ ว่ามีมากน้อยเพียงใด ในการเล่นกีฬาประเภทใดประเภทหนึ่งหากนักกีฬามีสภาพร่างกายที่เหมาะสมและพร้อม

2. ปัจจัยทางด้านจิตวิทยา (Psychological Factors) เป็นปัจจัยทางด้านจิตวิทยาเป็นปัจจัยที่วัดได้ยากแต่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของนักกีฬาอยู่ส่วนหนึ่ง ปัจจัยทางด้านจิตวิทยาอาจมีบทบาทต่อความสำเร็จ ได้แก่ แรงจูงใจหรือความยิ่งใหญ่ของการแข่งขัน การประชาสัมพันธ์หรือการทำให้รู้จัก เสียชื่อเสียงจากผู้ชม การสนับสนุนที่อยู่เบื้องหลัง

3. ปัจจัยทางด้านกายภาพ (Physical Factors) ปัจจัยทางกายภาพเป็นสิ่งที่เราจะมองข้ามไม่ได้ เพราะหลายๆ โอกาสปัจจัยนี้สามารถแยกผู้ชนะออกจากผู้แพ้ ปัจจัยที่อยู่ในกลุ่มนี้ได้แก่ สภาพดินฟ้าอากาศ อุปกรณ์ที่ใช้ สถานที่หรือสนามแข่งขัน วิธีจัดระบบหรือแบ่งสายการแข่งขัน

แพทชี (เจษฎา เจียรนัย. 2530: 90; อ้างอิงจาก Patsy: 88-89) กล่าวว่า ปัจจัยสำคัญที่จะพัฒนาทางด้านร่างกายนั้นควรประกอบด้วยสิ่งต่อไปนี้ คือ

1. ช่วงอายุในขณะนี้นักกีฬาเริ่มต้นฝึกกีฬาคั้งแรก (เริ่มเล่น)
2. โครงสร้างและลักษณะของร่างกาย
3. ความสามารถของโค้ช
4. ช่วงเวลาในการได้รับการฝึก
5. ประสบการณ์เรียนรู้ในอดีต ซึ่งมีความคล้ายคลึงกับทักษะที่ฝึกปัจจุบัน จนสามารถถ่ายทอดโยการเรียนรู้ซึ่งกันและกันได้

นอกจากนี้ เกษม นครเขต (2531: 65-66) ได้กล่าวถึงปัจจัยสำคัญๆ ที่มีอิทธิพลต่อความสามารถของนักกีฬาในการแข่งขันไม่ว่าระดับใดดังต่อไปนี้

1. ปัจจัยทางด้านสรีรวิทยา ได้แก่ ความแข็งแรงสมบูรณ์ทางกายภาพของนักกีฬาที่เกี่ยวข้องกับสภาพร่างกายของนักกีฬาว่า มีความสมบูรณ์มากน้อยเพียงใดหลังจากที่ได้รับการฝึกซ้อมมาแล้ว

2. ปัจจัยทางเทคนิคและทักษะ ได้แก่ การฝึกทักษะ และยุทธวิธีการเล่นเพื่อเป็นฝ่ายได้เปรียบคู่แข่งขัน

3. ปัจจัยทางด้านจิตวิทยา ได้แก่ ความพร้อมทางด้านขวัญและกำลังใจของนักกีฬา ซึ่งอาจจะมองว่าเป็นอิทธิพลจากแรงเชียร์ของผู้ดูตลอดจนการได้รับการสนับสนุนเอาใจใส่จากผู้หลักผู้ใหญ่ในประเทศ ซึ่งก็มีอยู่บ้างแต่ปัจจัยทางเทคนิคที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการแข่งขันโดยตรงคือการฝึกซ้อมเพื่อควบคุมจิตใจหรือสมาธิ ไม่ว่าจะเป็นประเภทบุคคลหรือประเภททีม นักกีฬาต้องมีความสามารถในการควบคุมจิตใจให้แน่วแน่ จึงจะปฏิบัติออกมาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4. ปัจจัยทางเศรษฐกิจ ได้แก่ การได้รับการสนับสนุนด้านงบประมาณ เพื่อการฝึกซ้อมและแข่งขันซึ่งจะส่งผลกระทบโดยตรงต่อความพร้อมในปัจจุบัน 3 ด้านที่กล่าวมาข้างต้นปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจเป็นปัจจัยที่สำคัญอย่างหนึ่งที่มีความสำคัญ

5. ปัจจัยทางด้านชาติกำเนิด ได้แก่ สิ่งที่เกิดตัวมาตั้งแต่กำเนิด ซึ่งบางครั้งเรียกว่าพรสวรรค์ เช่น อาจพบว่าบางคนมีพรสวรรค์ในการเล่นบางอย่างที่เอื้อต่อการเล่นกีฬาบางประเภท เมื่อนำมาฝึกซ้อมกีฬาประเภทนั้นๆ อย่างมีระบบก็จะกลายเป็นนักกีฬาที่มีความสามารถสูงสุด

ปัจจัยที่มีผลต่อความสามารถในการเรียน

ปัจจัยภายใน ลักษณะของนักเรียน

วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2537: 90-91) ได้กล่าวไว้ว่า ลักษณะและความต้องการเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับพัฒนาการของนักเรียนในวัยต่างๆ และเกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมพลศึกษาให้สอดคล้องกับพัฒนาการเหล่านั้นด้วย ในการเลือกกิจกรรมพลศึกษาสำหรับนักเรียนในวัยต่างๆ ครูจะต้องคำนึงถึงองค์ประกอบทางด้านบุคลิกภาพ ระดับความสามารถ ความต้องการ ความสนใจและการแสดงออกของนักเรียนประกอบไปด้วย เพราะถ้านักเรียนวัยต่างกันก็มีพฤติกรรมแตกต่างกันออกไป ลักษณะความแตกต่างของนักเรียนแบ่งออกดังนี้

1. ความต้องการความสำเร็จและการยอมรับ นักเรียนไม่ได้ต้องการเพียงความสำเร็จเพียงอย่างเดียว แต่ต้องการข้อคิดเห็นและการยอมรับในความสำเร็จของตนเองจากผู้อื่นไม่ชอบให้ใครวิจารณ์ในทำนองไม่ยอมรับในความสามารถ แต่ชอบการให้กำลังใจ การสนับสนุนส่งเสริมอย่างจริงจังจะทำให้มีความตั้งใจที่จะพัฒนาตนเองให้ถึงที่สุด ความล้มเหลวจะเป็นสาเหตุที่ทำให้เด็กเกิดความวุ่นวายสับสนขาดความสนใจ และเกิดการเรียนรู้ที่ไม่มีประสิทธิภาพ และเป็นปัญหามากที่สุดคือ นักเรียนที่ไม่ประสบความสำเร็จจะมีปฏิกิริยาต่อต้านกิจกรรมทางพลศึกษา ทำให้มีผลต่อการมีส่วนร่วมในกิจกรรมพลศึกษาต่อครูจึงต้องใช้แรงจูงใจ

2. ความต้องการมีสมรรถภาพทางกายและบุคลิกภาพที่ดี ครูทุกคนควรทำความเข้าใจว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความต้องการหรือความกระตือรือร้นที่จะเป็นผู้ที่มีร่างกายแข็งแรงและมีบุคลิกภาพที่ดีเพียงใด โดยการฝึกให้นักเรียนเกิดความแข็งแรงและมีความสุขสนุกสนานไปพร้อมๆ กันจะทำให้ให้นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจและเกิดความเชื่อมั่นในตนเองมากขึ้น ฉะนั้นครู

ต้องสนใจและเข้าใจนักเรียนที่มีปัญหาเรื่องความอ่อนแอทางด้านร่างกาย ความอ้วน ความงุ่มง่าม หรือผิดปกติต่างๆ เป็นพิเศษ

3. การต้องการแข่งขัน ความต้องการด้านนี้เกี่ยวข้องกับความต้องการความสำเร็จ และการยอมรับ ดังกล่าวมาแล้ว ประกอบกับความต้องการแข่งขันกับเพื่อนๆ หรือการแสดงออกถึงความเป็นผู้ที่มีความทักษะและความแข็งแรงทางด้านร่างกาย เพื่อจะดูว่าใครแข็งแรงหรือเก่งกว่ากัน เป็นความต้องการแสดงออกถึงพฤติกรรมต่างๆ

4. ความต้องการและการยอมรับในสังคม นักเรียนที่ชอบที่จะเป็นที่ยอมรับและนิยมยกย่องของบุคคลอื่น ไม่ว่าจะเป็นพฤติกรรมแสดงออกใดๆ ก็ตาม นักเรียนหวังที่จะได้รับความนิยม เชื่อถือจากผู้ใหญ่ด้วย

5. ความต้องการที่จะผจญภัย เป็นเรื่องของความต้องการที่จะเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมแปลกๆ ใหม่ ๆ

6. ความต้องการที่จะแสดงออกถึงความคิดสร้างสรรค์ตามความพอใจ นักเรียนชอบคิดหาทางที่จะได้รับประสบการณ์แปลกใหม่ด้วยวิธีการใหม่ ๆ ซึ่งเป็นการแสดงออกถึงความคิดสร้างสรรค์โดยใช้กิจกรรมการแสดงออกทางร่างกายตามความคิดของตนเอง

7. ความต้องการที่จะรู้ นักเรียนเป็นบุคคลหนึ่งที่อาศัยอยู่ในโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา นักเรียนมิได้สนใจเพียงว่าเขาทำอะไร อยู่เท่านั้น แต่เขาต้องการรู้ด้วยว่าทำไมเขาต้องทำอย่างนั้น อย่างนี้ ซึ่งความต้องการดังกล่าวเป็นลักษณะของสิ่งเร้าที่ดีมาก เพราะบุคลิกลักษณะของ คนเราจะสร้างขึ้นมาก็ได้ด้วยความรู้ อยากเห็นในสิ่งที่มีคุณค่าต่อตนเอง

ปัจจัยภายนอก ระดับการศึกษา

เรื่องศรีอุไร ศรีนิลทา (2526: 203) ปัจจัยสี่ในการดำเนินชีวิต ได้แก่ อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัยและยารักษาโรค และถ้าพิจารณาให้ถ่องแท้แล้วจะเห็นว่า ปัจจัยอีกอย่างหนึ่งที่ควรเข้าไปเป็นปัจจัยที่ห้า คือการศึกษา เพราะการศึกษาคือ กระบวนการสร้างความเจริญงอกงามให้แก่บุคคล ซึ่งทำให้มีวิถีชีวิตที่ดีขึ้น

1. คนที่รู้จักใช้ชีวิตให้เป็น ซึ่งหมายถึง รู้จักคิด รู้จักการแก้ปัญหา หรือแสวงหาทางเลือกซึ่งเป็นคุณแก่ชีวิต รู้จักปรับตัวให้เข้ากับสภาพของสังคมและโลกที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว

2. รู้จักผิดชอบชั่วดี แยกแยะได้ว่าอะไรถูกอะไรผิด อะไรไม่ควรกระทำ งดเว้นในส่วนที่ควรงดเว้นและมีสติปัญญาในทางที่ถูกต้อง

3. รู้จักใช้ปัจจัยสี่ให้เกิดประโยชน์อย่างคุ้มค่า เช่น ในด้านอาหาร ได้แก่ การรู้จักบริโภคอาหารอย่างถูกต้อง ตามความต้องการของร่างกายอย่างประหยัด มีประโยชน์และรู้จักการรับประทานอาหารที่ปลอดภัยและช่วยในการป้องกันและบำบัดโรคบางอย่างตลอดจนรู้จักวิธีหุงต้มที่จะรักษาคุณค่าอาหาร

พิพิธพร แก้วมุกดา (2527: 88-89) ได้แสดงดัชนีในการทำนายความสำเร็จของนักกีฬา โดยอาศัยปัจจัยทางด้านสรีรวิทยาและจิตวิทยาที่สำคัญ ดังนี้คือ

1. พันธุกรรม

จากการวิจัย พบว่า สภาพร่างกาย เช่น น้ำหนักส่วนสูง และโครงสร้างของร่างกาย เป็นส่วน สำคัญที่จะทำให้ประสบความสำเร็จทางการกีฬา และพบว่าประสิทธิภาพของร่างกาย และจิตใจของนักกีฬานั้น มีส่วนเกี่ยวข้องกับพันธุกรรม ทั้งนี้เพราะระดับทางร่างกายของมนุษย์นั้นเป็นผลอันเนื่องมาจากพันธุกรรมมากกว่าสิ่งแวดล้อม นอกจากนี้ผลการวิจัยยังพบว่า นักกีฬาโอลิมปิกนั้น ครอบครัวของเขามักจะมีนิสัยชอบแข่งขันเหมือนกัน และเป็นกิจกรรมชนิดเดียวกันที่เขา กำลังกระทำอยู่ เช่น นักกีฬาโอลิมปิก มักจะมาจากครอบครัวที่ชอบเล่นกีฬา

2. ลักษณะรูปร่าง

ลักษณะรูปร่างเป็นสิ่งสำคัญอย่างหนึ่ง ที่ช่วยให้การฝึกสอนกีฬาประสบความสำเร็จ ผลการวิจัยพบว่า ลักษณะรูปร่างของนักกีฬาแต่ละแบบมีผลต่อการฝึกเป็นอย่างมาก โดยทั่วไปลักษณะรูปร่างโดยเฉลี่ยของมนุษย์ แบ่งออกเป็น 3 แบบคือ

2.1 พวกรูปร่างเตี้ยอ้วน (Endomorphy) มีลักษณะอ้วน ศีรษะใหญ่ คอหนาสั้น ออกกว้างมีไขมัน แขนสั้น ส่วนท้องมีมากกว่าหน้าอก โครงสร้างไม่มีกล้ามเนื้อหน้าอกเจริญขึ้นเนื่องจาก การพอกพูนของไขมัน ผิวหน้าอ่อนนุ่ม เป็นคนประเภทหลงพุง

2.2 พวกรูปร่างลำสัน (Mesomorphy) มีกล้ามเนื้อเป็นมัดๆ เห็นได้ชัดเจน กระดูกมีลักษณะใหญ่ มีส่วนกล้ามเนื้อปกคลุมหนาแน่น แขน ขา ลำตัวจะแข็งแรง มีกล้ามเนื้อโดยตลอด แขนช่วงล่างหนา ข้อมือ มือ นิ้วมือแข็งแรง ส่วนของลำตัวกับน่องใหญ่ เอวคอด ไหล่กว้าง ลำตัวตรง

2.3 พวกรูปร่างผอม (Ectomorphy) มีลักษณะผอม สะโพกสะออง บอบบาง กระดูกเล็ก มีกล้ามเนื้อน้อย มีไหล่บาง แขน ไม่มีความแข็งแรง ไม่มีกล้ามเนื้อ แขนขายาว ท้องและตะโพกราบเรียบ

3. ประสบการณ์เดิม

ประสบการณ์เดิมเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่จะใช้กำหนดความสำเร็จทางการกีฬาของนักกีฬาได้อีกทางหนึ่งนักกีฬามีประสบการณ์ตั้งแต่อดีต จะสามารถเรียนรู้ทักษะการเคลื่อนไหวต่างๆ และมีความชำนาญทางทักษะกีฬาได้ดีกว่าที่ไม่มีประสบการณ์ในอดีต

4. บุคลิกภาพ

บุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะต่างๆ ที่ประกอบขึ้นเป็นนิสัย พฤติกรรมและความคิดของบุคคลบุคลิกภาพที่มักจะแสดงออกมาให้เห็นจากการเข้าร่วมเล่นกีฬา เช่น ความก้าวร้าว ความดีร้น และแรงบันดาลใจต่างๆ ลักษณะ บุคลิกภาพเหล่านี้อาจจะได้รับอิทธิพลมาจากการเรียนรู้และประสบการณ์ในสังคม เช่น ขนบธรรมเนียมประเพณี สภาพครอบครัวและกลุ่มเพื่อน

5. ความสามารถทั่วไป

ความสามารถทั่วไปของนักกีฬาเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ใช้ทำนายความสำเร็จของนักกีฬา เนื่องจากนักกีฬาที่อยู่ในวัยหนุ่มสาว จะมีความสามารถทั่วไปดีกว่าวัยสูงอายุ แต่ทั้งนี้ต้องขึ้นอยู่กับสภาพความพร้อมและความแตกต่างระหว่างบุคคลของนักกีฬาด้วย นักกีฬาที่มีความพร้อม

และมีพัฒนาการที่สมบูรณ์ ย่อมจะประสบผลสำเร็จในการฝึกทักษะขั้นสูงเป็นเครื่องแสดงถึงความสามารถทางกลไกทั่วไป

6. สภาพการฝึกซ้อมและการแข่งขันจริง

การจัดสภาพการฝึกซ้อม เป็นเงื่อนไขอีกอย่างหนึ่งที่ใช้ทำนายความสำเร็จของนักกีฬา เงื่อนไขการฝึกซ้อมเหมือนหรือใกล้เคียงกับสภาพการณ์แข่งขันจริงมากเท่าใด โอกาสที่นักกีฬาจะเล่นได้ดีหรือมีประสิทธิภาพย่อมมีมากกว่าการจัดเงื่อนไขในการฝึกซ้อมและการแข่งขันแตกต่างกัน

เทเวศร์ พิริยะพจน์ (2529: 10) กล่าวว่า องค์ประกอบที่จะทำให้ นักกีฬาคนใดคนหนึ่งเป็นแชมป์ในแต่ละประเภท มีองค์ประกอบที่สำคัญแตกต่างกันไป บางประเภทต้องการความอดทน แต่โดยส่วนรวมแล้ว จะต้องมีความตั้งใจ ความตั้งใจ การเอาจริงเอาจังในการฝึกซ้อม เป็นองค์ประกอบสำคัญ องค์ประกอบทางด้านต่างๆ เหล่านี้ เป็นสิ่งจำเป็นที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จทางการกีฬาของแต่ละบุคคล

ลักษณะทางด้านร่างกาย

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2527: 54) ได้กล่าวถึงลักษณะทางด้านร่างกายไว้ดังนี้

1. นักเรียนในวัยนี้จะมีร่างกายอยู่ในระหว่างการเจริญเติบโต น้ำหนักและส่วนสูงจะเพิ่มขึ้นตามอัตราส่วนอย่างสม่ำเสมอ
2. โครงกระดูกของนักเรียนในวัยนี้ยังมีความอ่อนตัวมาก อาจจะคดงอหรือหักได้ง่าย
3. ความสามารถในการทำงานของระบบไหลเวียนโลหิตยังน้อยมาก เป็นเหตุให้มีความสามารถในการสะสมหนี้ออกซิเจนได้น้อย และมีความทนทานของร่างกายน้อยตามไปด้วย
4. กล้ามเนื้อของส่วนต่างๆ ของร่างกายกำลังอยู่ในระหว่างการเจริญเติบโต ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อจึงอยู่ในระดับต่ำ โดยเฉพาะกล้ามเนื้อบริเวณแขนและไหล่
5. การทำงานประสานกันระหว่างกล้ามเนื้อและระบบประสาทของส่วนต่างๆ ของร่างกายโดยทั่วไปยังน้อยมาก ทำให้นักเรียนในวัยนี้มีกำลังและความสมรรถภาพที่จะควบคุมการเคลื่อนไหวต่างๆ ได้อย่างกว้างๆ เท่านั้น ถ้ามีการเคลื่อนไหวประณีตบรรจง หรือความละเอียดถี่ถ้วน จะยังไม่สามารถทำได้ดีเท่าที่ควร ประสาทยังไม่เจริญเติบโตเต็มที่เช่นเดียวกัน ทำให้ลำบากที่จะติดตามวัตถุเคลื่อนที่ และในขณะเดียวกันการสนองตอบสัญญาณหรือรีแอ็คชั่นก็ยังไม่ดีเท่าที่ควร

ความหมายของอารมณ์

วารินทร์ สายโฮบเชื้อ. 2523 (อ้างอิงจาก กมลรัตน์ หล้าสุวรรณ. 2523) กล่าวว่า อารมณ์เป็นเสมือนความรู้สึกที่รุนแรง ทำให้จิตใจปั่นป่วนและแสดงพฤติกรรมออกมาอย่างรุนแรงต่างไปจากธรรมดาและมักจะมีการเปลี่ยนแปลงที่เกี่ยวกับการเคลื่อนไหวของกล้ามเนื้อหรือของต่อมบางอย่างควบคู่กันไปด้วย

องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่ออารมณ์ ปราณี รามสูตร (อ้างอิงจาก กมลรัตน์ หล้าสุวรรณ. 2523) กล่าวว่า อารมณ์หมายถึงสภาวะการเกิดความรู้สึกและการเปลี่ยนแปลงทางสรีระของบุคคล เมื่อได้มีการปะทะสัมพันธ์กับสิ่งเร้าหรือ สิ่งแวดล้อมทำให้บุคคลพร้อมที่จะแสดงพฤติกรรมซึ่งผิดจากปกติ มีปัจจัยหลายอย่างเป็นอิทธิพลดังนี้

1. สุขภาพ หมายถึงทั้งสุขภาพจิตและสุขภาพกาย คนที่สุขภาพไม่ดีซึ่งโรคมีอาการเจ็บป่วยทางกายหรือทางใจบ่อยๆ มักจะเป็นคนที่มีอารมณ์เสื่อง่าย ตรงกันข้ามกับคนที่มีสุขภาพดี มักจะไม่มีอาการดังกล่าว แท้จริงแล้วสุขภาพกายและสุขภาพจิตมีความสัมพันธ์ ถ้าสุขภาพกายไม่ดี จะเป็นสาเหตุให้สุขภาพจิตเสียไปด้วย ความบกพร่องทางร่างกายมีอิทธิพลต่ออารมณ์มาก

2. ความเหน็ดเหนื่อยเมื่อยล้า การทำงานหนักมาก นอนน้อยเกินไป พักผ่อนน้อยเกินไป ขาดอาหาร ฯลฯ ทำให้เหนื่อยอ่อน มีผลให้อารมณ์ไม่ดี บั่นดาลโทสะได้ง่ายกว่าปกติ คนที่ร่างกายไม่แข็งแรงแบกหามอะไรหนักก็เหนื่อย ยิ่งถูกใช้ให้ทำอะไรที่ต้องใช้แรงงานมักจะพาลโมโหโทโส

3. ความสัมพันธ์ในครอบครัว ผู้ที่อยู่ในครอบครัวที่มีความอบอุ่นมีเสถียรภาพ มีความสมบูรณ์พร้อม มีความสัมพันธ์อันดีในครอบครัว ย่อมมีสุขภาพจิตดี อารมณ์ปกติมั่นคง ตรงกันข้ามกับผู้ที่อยู่ในสภาพบ้านแตก อารมณ์ย่ำแย่ หงุดหงิด การเลี้ยงดูมีผลต่อการเกิดอารมณ์ที่มีการเปลี่ยนแปลงง่าย บิดามารดาญาติผู้ใหญ่ในครอบครัวมีส่วนสร้างอารมณ์ให้แก่เด็กอยู่มาก เด็กที่ได้รับการทะนุถนอมมากเกินไป เด็กที่ถูกทอดทิ้ง ลูกคนสุดท้ายมักจะเป็นคนที่เจ้าอารมณ์ การเลี้ยงดูที่ผิดในวัยเด็กมีผลต่ออารมณ์ของเด็กมาก

4. ระยะเวลาของวัน แต่ละคนจะเหนื่อยในเวลาที่แตกต่างกัน บางคนเหนื่อยตอนเช้า บางคนเหนื่อยกลางวัน บางคนช่วงเย็น แต่ละคนจึงเกิดอารมณ์โทสะที่แตกต่างกัน ตามเวลาที่เหนื่อย

5. สติปัญญา เด็กที่มีสติปัญญาดีเฉลียวฉลาดมักจะกลัวสิ่งที่เป็นอันตรายมากกว่า เด็กที่ไม่ค่อยฉลาดและมีจินตนาการลึกลับ ซึ่ง ส่วนเด็กที่มีความบกพร่องทางสมอง จะควบคุมอารมณ์ไม่ค่อยได้

6. สิ่งแวดล้อมทางสังคม มีส่วนทำให้เป็นคนเจ้าอารมณ์ได้ เช่นสังคมที่ไม่มีความปลอดภัย ไม่มีสวัสดิภาพ ไม่มีอิสระเสรี ถูกอิทธิพลกดขี่ สภาพแวดล้อมปัจจุบันที่มีผลต่ออารมณ์

ประวัติมวยสากลสมัครเล่น

วารสารมวยสากลสมัครเล่น (2546: 9) ได้รายงานว่า กีฬามวยสากลได้เข้าสู่ประเทศไทย ในช่วงปี พ.ศ. 2460 – 2465 ในช่วงเวลาดังกล่าวโรงเรียนต่างๆ ได้นิยมนักกีฬาที่เก่งบ้างแล้วและกระทรวงศึกษาธิการได้จัดให้มีการแข่งขันชมมวยนักเรียนเป็นประจำทุกปี ทำให้กีฬามวยได้แพร่หลายออกไปสู่ประชาชนได้อย่างรวดเร็ว

ต่อมากรมพลศึกษา ได้จัดการแข่งขันขึ้นในปี พ.ศ. 2495 โดยมีบุคคลในวงการกีฬาไทย คนหนึ่งได้รวมตัวกันส่งเสริมมวยสากลสมัครเล่นขึ้น ซึ่งบุคคลคนนี้มีความเห็นตรงกันว่าคนไทยมี

สายเลือดของความเป็นนักสู้ และนักกีฬามวยไทยก็เป็นที่แพร่หลายในหมู่ประชาชนทั่วไป ถ้าหากมีการหัดชกมวยสากลคนไทยก็ควรจะประสบความสำเร็จในกีฬาประเภทนี้ ดังนั้นบุคคลคณะนี้จึงได้เริ่มฝึกหัดเยาวชนไทยให้มีใจรักมวยสากลสมัครเล่นขึ้น โดยใช้ค่ายมวยไทยเป็นสถานที่ฝึกหัด อีกทั้งได้มีการบรรจุมวยสากลสมัครเล่นไว้ในหลักสูตรของโรงเรียนพลศึกษาอีกด้วย

หลังจากนั้นกีฬามวยสากลสมัครเล่นได้แพร่หลายมากขึ้น ประกอบด้วยการบริหารงานก็มากตามไปด้วย บุคคลคณะนี้เห็นว่า เพื่อให้กีฬามวยสากลสมัครเล่นทั้งประเทศไทยอยู่ในรูปแบบเดียวกัน จึงได้ก่อตั้ง “สมาคมมวยสากลสมัครเล่นแห่งประเทศไทย” ขึ้น และทำการจดทะเบียนเมื่อวันที่ 24 กรกฎาคม 2496 โดยมีพลโทเผชัญ นิมิบุตร ดำรงตำแหน่งนายกสมาคมมวยสากลสมัครเล่นแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ เป็นคนแรก

จากนั้นมาจนถึงปัจจุบัน สมาคมมวยสากลสมัครเล่นแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ มีนายกสมาคม ดำรงตำแหน่งดังนี้

1. พลโทเผชัญ นิมิบุตร (พ.ศ. 2496-2500)
2. นายโฉลก โกมารกุล (พ.ศ. 2500-2510)
3. พลตำรวจโทต่อศักดิ์ ยมนาค (พ.ศ. 2511-2512)
4. พันเอกอนุ รมยานนท์ (พ.ศ. 2513-2527)
5. นายประทุม รัตนเพียร (พ.ศ. 2528-2530)
6. ร้อยตรีไพโรจน์ รัตนกุล (พ.ศ. 2531-2532)
7. นายแคล้ว ธนิกุล (พ.ศ. 2532-2534)
8. พลเอกเชษฐา ฐานะจาโร (พ.ศ. 2534-2542)
9. พลเอกสำเภา ชูศรี (พ.ศ. 2542-2543)
10. พลตรีสนั่น ขจรประศาสน์ (พ.ศ. 2544-2545)
11. พลเอกทวีป จันทรโรจน์ (พ.ศ. 2546-ปัจจุบัน)

ความเป็นมาของกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย

วารสารกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย (2550: 31) ได้สรุปความเป็นมาของกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยไว้ว่า ก่อนปี พ.ศ. 2500 กีฬาที่แข่งขันระหว่างสถาบันอุดมศึกษาที่ไม่มากนัก เช่น กรีฑา วាយน้ำ ฟุตบอล รักบี้ฟุตบอล เทนนิสและแบดมินตัน เป็นต้น และมีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมการแข่งขัน 5 มหาวิทยาลัย คือ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ (มหาวิทยาลัยมหิดลในปัจจุบัน) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และมหาวิทยาลัยศิลปากร การแข่งขันกีฬาระหว่างมหาวิทยาลัยขณะนั้นยังไม่เรียกว่ากีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย และไม่รวมกีฬาหลายชนิดมาแข่งขันพร้อมกันอย่างปัจจุบัน

จนกระทั่งปี พ.ศ. 2513 มีการรวมเอากีฬานิตต่าง ๆ มาแข่งขันพร้อมกันและจัดการแข่งขันภายในเวลา 1 สัปดาห์ ซึ่งนับว่าเป็นต้นกำเนิดของกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยดังมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ครั้งที่ 1 ระหว่างวันที่ 18 – 25 พฤศจิกายน 2513 เจ้าภาพ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จัดการแข่งขัน 12 ชนิดกีฬา มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมการแข่งขัน 8 สถาบัน

ครั้งที่ 2 ระหว่างวันที่ 9 – 17 ธันวาคม 2515 เจ้าภาพ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จัดการแข่งขัน 15 ชนิดกีฬา มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมการแข่งขัน 12 สถาบัน ปี พ.ศ. 2516 ไม่มีการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย เนื่องจากมีปัญหาทางการเมือง แต่ต้องการเสริมสร้างกีฬามหาวิทยาลัยก็ได้แต่งตั้งคณะกรรมการชุดหนึ่งขึ้นมาเพื่อแก้ไขปรับปรุงข้อบังคับกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยปี พ.ศ. 2515 ให้สอดคล้องกับข้อบังคับสหพันธ์นานาชาติ ใช้ชื่อว่า “คณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย พุทธศักราช 2516” ใช้ชื่อว่า “ก.ก.ม.ท.” (THE UNIVERSITY SPORTBOARD OF THAILAND U.S.B.T.) โดยอยู่ภายใต้การส่งเสริมของรัฐบาล และขึ้นตรงต่อองค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย

ครั้งที่ 3 ระหว่างวันที่ 25 ธันวาคม 2517 - 4 มกราคม 2518 เจ้าภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จัดการแข่งขัน 12 ชนิดกีฬา มหาวิทยาลัยเข้าร่วมการแข่งขัน 13 สถาบัน

ครั้งที่ 4 ระหว่างวันที่ 27 ธันวาคม 2518 -4 มกราคม 2519 เจ้าภาพ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (พลศึกษา) จัดการแข่งขัน 13 ชนิดกีฬา มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมการแข่งขัน 11 สถาบัน

ครั้งที่ 5 ระหว่างวันที่ 22 – 28 มกราคม 2519 มหาวิทยาลัยต่างๆ ในกรุงเทพมหานคร ร่วมกันเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขัน 13 ชนิด มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมการแข่งขัน 13 สถาบัน

ในปี 2520 กีฬามหาวิทยาลัยไม่มีการจัดการแข่งขัน

ครั้งที่ 6 ระหว่างวันที่ 29 ธันวาคม 2521 – 6 มกราคม 2522 เจ้าภาพ มหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานครร่วมเป็นเจ้าภาพ จัดการแข่งขัน 18 ชนิดกีฬา มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมการแข่งขัน 13 สถาบัน

ครั้งที่ 7 ระหว่างวันที่ 9 -16 ธันวาคม 2522 เจ้าภาพ มหาวิทยาลัยต่างๆ ใน กรุงเทพมหานครร่วมเป็นเจ้าภาพ จัดการแข่งขัน 19 ชนิดกีฬา มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมการแข่งขัน 13 สถาบัน

ครั้งที่ 8 ระหว่างวันที่ 25 ตุลาคม – 1 พฤศจิกายน 2523 เจ้าภาพ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จัดการแข่งขัน 19 ชนิดกีฬา มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมการแข่งขัน 13 สถาบัน

ครั้งที่ 9 ระหว่างวันที่ 24 - 31 ตุลาคม 2524 เจ้าภาพ มหาวิทยาลัยต่างๆ ใน กรุงเทพมหานครร่วมเป็นเจ้าภาพ จัดการแข่งขัน 19 ชนิดกีฬา มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมการแข่งขัน 13 สถาบัน

ครั้งที่ 10 ระหว่างวันที่ 24 - 31 ตุลาคม 2525 เจ้าภาพ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (วิทยาเขตบางแสน) จัดการแข่งขัน 17 ชนิดกีฬา มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมการแข่งขัน 13 สถาบัน

ครั้งที่ 11 ระหว่างวันที่ 24 - 31 ตุลาคม 2526 เจ้าภาพ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็นเจ้าภาพ จัดการแข่งขัน 18 ชนิดกีฬา มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมการแข่งขัน 13 สถาบัน

ในการแข่งขันกีฬาคครั้งนี้คณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย (ก.ก.ม.ท.) ได้กำหนดคุณสมบัติของนักกีฬาดังนี้

1. สำหรับปริญญาตรี เข้าแข่งขันได้ไม่เกิน 5 ครั้ง
2. สำหรับสูงกว่าปริญญาตรี เข้าร่วมการแข่งขันไม่เกิน 3 ครั้ง

โดยเริ่มนับตั้งแต่การแข่งขันครั้งที่ 9 (ปีการศึกษา 2524) เป็นต้นมา

ครั้งที่ 12 ระหว่างวันที่ 24 - 31 ตุลาคม 2527 เจ้าภาพ มหาวิทยาลัยขอนแก่น เป็นเจ้าภาพ จัดการแข่งขัน 19 ชนิดกีฬา มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมการแข่งขัน 13 สถาบัน

ครั้งที่ 13 ระหว่างวันที่ 3- 10 พฤศจิกายน 2528 เจ้าภาพ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เป็นเจ้าภาพ จัดการแข่งขัน 19 ชนิดกีฬา มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมการแข่งขัน 26 สถาบัน

ครั้งที่ 14 ระหว่างวันที่ 27 ตุลาคม - 3 พฤศจิกายน 2529 เจ้าภาพ มหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์ (วิทยาเขตปัตตานี) จัดการแข่งขัน 19 ชนิดกีฬา มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมการแข่งขัน 27 สถาบัน

ครั้งที่ 15 ระหว่างวันที่ 25 ตุลาคม - 1 พฤศจิกายน 2530 เจ้าภาพ มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ (วิทยาเขตบางแสน) จัดการแข่งขัน 24 ชนิดกีฬา มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมการแข่งขัน 31 สถาบัน

ครั้งที่ 16 ระหว่างวันที่ 17-24 ตุลาคม 2531 เจ้าภาพ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จัดการแข่งขัน 19 ชนิดกีฬา มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมการแข่งขัน 34 สถาบัน

ในปีนี้คณะกรรมการบริหารกีฬามหาวิทยาลัย (ก.ก.ม.ท.) ได้กำหนดให้นักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันตั้งแต่ชั้นปีที่ 2 ต้องมีผลการเรียนในปีที่ผ่านมาไม่ต่ำกว่า 12 หน่วยกิต (จากเดิม 9 หน่วยกิต) การแข่งขันครั้งนี้ มีปัญหาในการจัดการแข่งขันมวยสากลสมัครเล่น เกี่ยวกับคุณสมบัติ นักกีฬา จนทำให้ ก.ก.ม.ท. ต้องนำไปทบทวนเพื่อปรับปรุงข้อบังคับและระเบียบใหม่อีกครั้ง

ครั้งที่ 17 ระหว่างวันที่ 20 - 27 ตุลาคม 2532 เจ้าภาพ มหาวิทยาลัยขอนแก่น จัดการแข่งขัน 19 ชนิดกีฬา มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมการแข่งขัน 33 สถาบัน

คณะกรรมการอำนวยการกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ได้มีมติให้มหาวิทยาลัย เอกชนเข้ามาเป็นสมาชิกได้กับมหาวิทยาลัยของรัฐ จากมติดังกล่าวทำให้มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมการแข่งขันมากขึ้นกว่าเดิม โดยเฉพาะกีฬาประเภททีม ต้องมีการแข่งขันรอบคัดเลือกเพื่อให้เหลือทีม ตามจำนวนที่กำหนดในแต่ละชนิดกีฬา

ครั้งที่ 18 ระหว่างวันที่ 23 - 30 พฤศจิกายน 2533 เจ้าภาพ มหาวิทยาลัย รามคำแหง จัดการแข่งขัน 20 ชนิดกีฬา มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมการแข่งขัน 34 สถาบัน

ครั้งที่ 19 ระหว่างวันที่ 8 - 15 มกราคม 2534 เจ้าภาพ มหาวิทยาลัยมหิดล จัดการแข่งขัน 22 ชนิดกีฬา มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมการแข่งขัน 36 สถาบัน

ครั้งที่ 20 ระหว่างวันที่ 19 - 26 มกราคม 2535 เจ้าภาพ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จัดการแข่งขัน 22 ชนิดกีฬา มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมการแข่งขัน 36 สถาบัน

ครั้งที่ 21 ระหว่างวันที่ 19 - 26 พฤศจิกายน 2536 เจ้าภาพ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จัดการแข่งขัน 23 ชนิดกีฬา มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมการแข่งขัน 39 สถาบัน

ครั้งที่ 22 ระหว่างวันที่ 2 - 9 ธันวาคม 2537 เจ้าภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จัดการแข่งขัน 23 ชนิดกีฬา มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมการแข่งขัน 37 สถาบัน

ครั้งที่ 23 ระหว่างวันที่ 19 - 26 มกราคม 2539 เจ้าภาพ สถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้ จัดการแข่งขัน 15 ชนิดกีฬา มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมการแข่งขัน 36 สถาบัน

ครั้งที่ 24 ระหว่างวันที่ 14 - 21 มกราคม 2540 เจ้าภาพ มหาวิทยาลัยรามคำแหง จัดการแข่งขัน 21 ชนิดกีฬา มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมการแข่งขัน 42 สถาบัน

ครั้งที่ 25 ระหว่างวันที่ 9 - 16 มกราคม 2541 เจ้าภาพ มหาวิทยาลัยมหิดล ศาลายา จัดการแข่งขัน 16 ชนิดกีฬา มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมการแข่งขัน 41 สถาบัน

ครั้งที่ 26 ระหว่างวันที่ 29 มกราคม - 5 กุมภาพันธ์ 2542 เจ้าภาพมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จัดการแข่งขัน 21 ชนิดกีฬา มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมการแข่งขัน 46 สถาบัน

ครั้งที่ 27 ระหว่างวันที่ 4 - 10 ธันวาคม 2542 เจ้าภาพมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒอมครักษ์ จัดการแข่งขัน 28 ชนิดกีฬา มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมการแข่งขัน 51 สถาบัน การแข่งขันครั้งนี้เป็นส่วนในกิจกรรมเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชมหาราชาในวโรกาสมหามงคลที่พระองค์ทรงพระเจริญพระชนมพรรษา 72 พรรษา มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมเป็นสมาชิกเพิ่มอีก 6 มหาวิทยาลัย ได้แก่ มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย มหาวิทยาลัยธนวัฒนา มหาวิทยาลัยเจ้าพระยา วิทยาลัยคริสเตียน วิทยาลัยรัตนบัณฑิต และวิทยาลัยเทคโนโลยีธนบุรี

ครั้งที่ 28 ระหว่างวันที่ 7 - 14 มกราคม 2544 เจ้าภาพ มหาวิทยาลัยธนวัฒนา จัดการแข่งขัน 18 ชนิดกีฬา และ 1 กีฬาสาริต มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมการแข่งขัน 58 สถาบัน

ครั้งที่ 29 ระหว่างวันที่ 9 - 16 ธันวาคม 2545 เจ้าภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต จัดการแข่งขัน 25 ชนิดกีฬา มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมการแข่งขัน 58 สถาบัน

ครั้งที่ 30 ระหว่างวันที่ 11- 18 มกราคม 2546 เจ้าภาพมหาวิทยาลัยศรีปทุม จัดการแข่งขัน 21 ชนิดกีฬา และ 1 กีฬาสาริต คือเรือพาย มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมการแข่งขัน 58 สถาบัน

ครั้งที่ 31 ระหว่างวันที่ 10 - 17 มกราคม 2547 เจ้าภาพมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จัดการแข่งขัน 21 ชนิดกีฬา มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมการแข่งขัน 62 สถาบัน

ครั้งที่ 32 ระหว่างวันที่ 8 - 15 มกราคม 2548 เจ้าภาพมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี จัดการแข่งขัน 20 ชนิดกีฬา มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมการแข่งขัน 102 สถาบัน

ในการแข่งขันครั้งนี้เป็นครั้งแรกที่สถาบันอุดมศึกษาทั้งหมดในประเทศไทยที่มีการเรียนการสอน คือ ระดับปริญญาตรีขึ้นไป โดยไม่จำกัดว่าอยู่ในกระทรวงใด ได้มีโอกาสเข้าร่วม

การแข่งขันอย่างเท่าเทียมกัน ซึ่งนับว่าสมภาคภูมิกับคำว่า “แห่งประเทศไทย” อย่างสมบูรณ์ยิ่ง และเป็นครั้งแรกที่มีสถาบันศึกษามากกว่า 100 สถาบันเข้าร่วมการแข่งขัน ถือว่ามากกว่าที่เคยมีการแข่งขันมาเกือบหนึ่งทศวรรษ ทำให้ต้องมีการแข่งขันรอบคัดเลือกที่เป็นจริงเป็นจัง โดยแบ่งออกเป็นโซนต่างๆ ถึง 9 โซน ทั่วประเทศมีนิสิตนักศึกษาที่เป็นนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันทั้งสิ้น 15,000 คน มากที่สุดเท่าที่เคยมีมา

ครั้งที่ 33 ระหว่างวันที่ 23 - 30 ธันวาคม 2548 เจ้าภาพมหาวิทยาลัยมหิดล ศาลายา จัดการแข่งขัน 23 ชนิดกีฬา มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมการแข่งขันจำนวนทั้งหมด 110 สถาบัน

ครั้งที่ 34 ระหว่างวันที่ 19 - 26 มกราคม 2550 เจ้าภาพมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องครักษ์ จัดการแข่งขัน 25 ชนิดกีฬา มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมการแข่งขันจำนวนทั้งหมด 115 มหาวิทยาลัย ในการแข่งขันครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเฉลิมฉลองในวโรกาสอันเป็นมิ่งมหามงคลยิ่งที่ พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ทรงครองสิริราชสมบัติครบ 60 ปี และทรงเจริญพระชนมายุ 80 พรรษา

ครั้งที่ 35 ระหว่างวันที่ 7-14 มกราคม 2551 เจ้าภาพมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ จัดการแข่งขัน 25 ชนิดกีฬา มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมการแข่งขันทั้งหมด 117 สถาบัน คำขวัญการแข่งขันครั้งนี้ คือ พลังกีฬา สามัคคี เทิดศักดิ์ศรีอุดมศึกษา

ระเบียบและคุณสมบัติของการแข่งขันกีฬามวยสากลสมัครเล่น

ในกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35

ระเบียบการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย (วารสารกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย. 2550: 3) ได้วางระเบียบและข้อบังคับคณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ว่าด้วยการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2544 คณะกรรมการบริหารกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยจึงวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการบริหารกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ว่าด้วยการจัดการแข่งขันมวยสากลสมัครเล่น กีฬามหาวิทยาลัย ครั้งที่ 35”

ข้อ 2 บรรดาระเบียบที่ขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ 3. ข้อบังคับและกติกากการแข่งขัน

3.1 ให้ใช้ข้อบังคับคณะกรรมการการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ว่าด้วยการจัดการแข่งขันมวยสากลสมัครเล่น กีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35

3.2 ให้ใช้กติกากการแข่งขันของสหพันธ์มวยสากลสมัครเล่นนานาชาติ (AIBA) ซึ่งสมาคมมวยสากลสมัครเล่นแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ประกาศใช้อย่างเป็นทางการในปัจจุบัน

ข้อ 4 ประเภทการแข่งขัน ให้การแข่งขันประเภทชาย โดยแบ่งออกเป็น 9 รุ่นดังนี้

4.1 ฟินเวท	น้ำหนักเกิน 42 กก.	แต่ไม่เกิน 45 กก.
4.2 ไลท์ฟลายเวท	น้ำหนักเกิน 45 กก.	แต่ไม่เกิน 48 กก.
4.3 ฟลายเวท	น้ำหนักเกิน 48 กก.	แต่ไม่เกิน 51 กก.
4.4 แบนตั้มเวท	น้ำหนักเกิน 51 กก.	แต่ไม่เกิน 54 กก.
4.5 เฟเธอร์เวท	น้ำหนักเกิน 54 กก.	แต่ไม่เกิน 57 กก.
4.6 ไลท์เวท	น้ำหนักเกิน 57 กก.	แต่ไม่เกิน 60 กก.
4.7 ไลท์เวลเตอร์เวท	น้ำหนักเกิน 60 กก.	แต่ไม่เกิน 64 กก.
4.8 เวลเตอร์เวท	น้ำหนักเกิน 64 กก.	แต่ไม่เกิน 69 กก.
4.9 มิดเดิลเวท	น้ำหนักเกิน 69 กก.	แต่ไม่เกิน 75 กก.

ข้อ 5 คุณสมบัติของผู้เข้าแข่งขัน

5.1 ให้เป็นไปตามหมวด 3 และหมวด 4 แห่งข้อบังคับคณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ว่าด้วยการจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2544

5.2 เป็นนักกีฬาสมัครเล่นตามคุณสมบัติที่สมาคมมวยสากลสมัครเล่นแห่งประเทศไทยกำหนด

5.3 ต้องไม่เป็นนักกีฬาตามหมวด 3 ข้อ 10.4 แห่งข้อบังคับคณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ว่าด้วยการจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2544

5.4 ต้องไม่เป็นนักมวยไทยอาชีพ ที่จดทะเบียนเป็นนักกีฬามวยไทยอาชีพตามพระราชบัญญัติกีฬามวย ฉบับที่ประกาศใช้อย่างเป็นทางการในปัจจุบัน

5.5 ต้องมีอายุไม่น้อยกว่า 17 ปีบริบูรณ์ โดยให้นับวันที่ 1 มกราคม ของปีที่สมัครเข้าร่วมการแข่งขัน

ข้อ 6 จำนวนผู้เข้าร่วมการแข่งขัน

ให้แต่ละมหาวิทยาลัยส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันได้รุ่นละ 1 คน นักกีฬาคนเดียวจะทำการแข่งขันหลายรุ่นไม่ได้

ข้อ 7 วิธีจัดการแข่งขัน

- 7.1 ให้แข่งขันแบบแพ้คัดออก
- 7.2 ให้คณะกรรมการจัดการแข่งขันเป็นผู้จับฉลากประกบคู่แข่งขัน
- 7.3 ให้แข่งขันคู่ละ 4 ยกๆ ละ 2 นาทีและพักระหว่างยก 1 นาที
- 7.4 ให้ใช้นวมขนาด 10 ออนซ์

ข้อ 8 กำหนดการแข่งขัน

ให้คณะกรรมการจัดการแข่งขันเป็นผู้กำหนดวัน เวลา และสถานที่ในการแข่งขัน และอาจเปลี่ยนแปลงได้ถ้ามีเหตุจำเป็น

ข้อ 9 ชุตแข่งขันและอุปกรณ์การแข่งขัน

9.1 ให้ผู้เข้าแข่งขันแต่ละคนต้องมีชุตแข่งขันอย่างน้อย 2 ชุต เป็นชุตสีแดง 1 ชุต และชุตสีน้ำเงิน 1 ชุต โดยเป็นชุตที่ถูกตัดตามระเบียบและกติกากการแข่งขัน ซึ่งสมาคมมวยสากลสมัครเล่นแห่งประเทศไทย กำหนด

9.2 ในขณะที่แข่งขัน นักมวยต้องนุ่งกางเกงขาสั้น สวมเสื้อชนิดไม่มีแขน ด้านหน้าและด้านหลังสีเดียวกับมุมแข่งขันของตนเอง (สีแดงหรือสีน้ำเงิน) ต้องสวมกระชับ สนับพนักยาง ถูงเท้า รองเท้า ชนิดไม่มีส้น ส่วนผ้าพันมือ นวมและเครื่องป้องกันศีรษะ คณะกรรมการจัดการแข่งขันจะเตรียมไว้ให้ เครื่องป้องกันศีรษะที่ผู้เข้าแข่งขันนำมาหากเป็นเครื่องป้องกันที่สหพันธ์มวยสากลสมัครเล่นนานาชาติรับรองและผ่านการตรวจสอบจากคณะกรรมการจัดการแข่งขันแล้ว อาจอนุญาตให้ใช้ในการแข่งขันได้ ส่วนอุปกรณ์การแข่งขันอื่นๆ ให้อยู่ในดุลพินิจของคณะกรรมการจัดการแข่งขัน โดยเป็นอุปกรณ์ที่ สมาคมมวยสากลสมัครเล่นแห่งประเทศไทย ให้การรับรอง

ข้อ 10 ข้อปฏิบัติในการแข่งขัน

10.1 ผู้เข้าร่วมการแข่งขันต้องยอมรับคำตัดสินและให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงานของคณะกรรมการจัดการแข่งขัน กรรมการผู้ตัดสินและเจ้าหน้าที่ในการแข่งขันโดยเคร่งครัด

10.2 ผลการตัดสินของคณะกรรมการผู้ตัดสินถือเป็นเด็ดขาด จะอุทธรณ์ไม่ได้ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น

10.3 ตลอดเวลาการแข่งขัน ผู้เข้าแข่งขันต้องประพฤติตนให้สมกับความเป็นนักกีฬาที่ดี และต้องปฏิบัติตามระเบียบและกติกากการแข่งขันอย่างเคร่งครัด

10.4 การตรวจร่างกายและชั่งน้ำหนัก

10.4.1 ให้ผู้เข้าแข่งขันทุกคน ต้องไปรับการตรวจร่างกายจากแพทย์ และชั่งน้ำหนักด้วยตัวเปล่า เพื่อแสดงว่าเป็นผู้มีสุขภาพสมบูรณ์และมีน้ำหนักที่อยู่ปกติที่สมัครไว้ ในวันก่อนที่จะมีการแข่งขัน วันแรกระหว่าง 08.00 น. ถึง 10.00 น. ณ สถานที่ที่คณะกรรมการจัดการแข่งขันกำหนดไว้ น้ำหนักที่ชั่งได้ให้ถือว่าเป็นน้ำหนักของผู้เข้าแข่งขันผู้นั้นตลอดการแข่งขัน นักกีฬาต้องไปตรวจร่างกายและชั่งน้ำหนักอีกในวันที่ต้องทำการแข่งขันทุกครั้ง ระหว่างเวลา 08.00 น. ถึง 09.00 น. เพื่อแสดงพิกัดน้ำหนักในรุ่นที่เข้าแข่งขัน

10.4.2 เมื่อตรวจร่างกายและชั่งน้ำหนักในวันก่อนที่จะมีการแข่งขันวันแรกเสร็จแล้วจะจับฉลาก เพื่อกำหนดคู่และรายชื่อผู้เข้าแข่งขันในแต่ละวัน ณ สถานที่เดียวกันทุกครั้งที่มีการแข่งขัน

10.4.3 ให้ผู้จัดการทีมและผู้ฝึกสอนของแต่ละมหาวิทยาลัยอยู่เป็นสักขีพยานในการตรวจร่างกาย ชั่งน้ำหนัก และจับฉลากประกบคู่แข่งขัน

10.4.4 ในวันแรกของการตรวจร่างกายและการชั่งน้ำหนัก ถ้าผู้แข่งขันผู้ใดไม่สามารถทำน้ำหนักให้อยู่ในพิกัดรุ่นที่สมัครไว้ได้ภายในเวลาที่กำหนด ให้ถือว่าผู้นั้นหมดสิทธิเข้าร่วมการแข่งขัน

10.5 ผู้เข้าแข่งขันที่ไม่ตรวจร่างกายหรือไม่ชั่งน้ำหนัก หรือไม่เข้าแข่งขันตามเวลา และสถานที่ที่กำหนด โดยไม่มีเหตุอันสมควร หรือไม่ลงทำการแข่งขันตามคำสั่งคณะกรรมการจัดการแข่งขันหรือตามคำสั่งกรรมการผู้ตัดสิน ให้ปรับเป็นแพ้ ในกรณีดังกล่าวให้คณะกรรมการจัดการแข่งขันรายงานคณะกรรมการบริหาร พิจารณาโทษตาม ข้อบังคับคณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยว่าด้วย การจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย พ.ศ.2544

ข้อ 11 กรรมการตัดสินและเจ้าหน้าที่

ให้อยู่ในดุลพินิจของคณะกรรมการจัดการแข่งขัน โดยความเห็นชอบของอนุกรรมการฝ่ายเทคนิคการกีฬา ในคณะกรรมการบริหารกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย

ข้อ 12 การประท้วงและการอุทธรณ์

ให้เป็นไปตามหมวด 11 และหมวด 12 แห่งข้อบังคับคณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ว่าด้วยการจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2544

ข้อ 13 ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการใช้ระเบียบนี้ ให้คณะกรรมการจัดการแข่งขัน โดยความเห็นชอบของอนุกรรมการฝ่ายเทคนิคการกีฬา ในคณะกรรมการบริหารกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย เป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในต่างประเทศ

โจนส์ และ ไนส์ (Jones; & Nies. 1996: 151-158) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการออกกำลังกาย ผลการศึกษาพบว่า ความสะดวกในการออกกำลังกายเป็นปัจจัยที่สำคัญที่ส่งผลต่อการออกกำลังกายของสตรี ได้แก่ สถานที่ อุปกรณ์ในการออกกำลังกาย ค่าใช้จ่ายในการออกกำลังกาย เสื้อผ้าที่สวมใส่ขณะออกกำลังกาย ซึ่งสิ่งเหล่านี้หากไม่มี ความเหมาะสมหรือเอื้ออำนวยต่อความสะดวกในการออกกำลังกาย จะก่อให้เกิดความยุ่งยากและขาดความมั่นใจ

ฮิลเดอร์แบรน (Hilderbran. 1996: 56) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบของแรงจูงใจและการมีส่วนร่วมในการออกกำลังกายของนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัย โดยมีวัตถุประสงค์ของการศึกษา คือ เพื่อสำรวจองค์ประกอบที่สัมพันธ์กับการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัย ผู้เข้าร่วมกิจกรรมคือ นักศึกษาระดับมหาวิทยาลัย จำนวน 460 คน ตัวแปรตามคือจำนวนนักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรมพลศึกษา ตัวแปรอิสระคือ ระดับของศักยภาพแห่งตนสำหรับการร่วมกิจกรรมปกติ การคาดหวังเกี่ยวกับผลของการเข้าร่วมกิจกรรมปกติ สภาพการควบคุมตนเองเพื่อเข้าร่วมกิจกรรม แรงขับของกิจกรรมและผลของการเข้าร่วมกิจกรรม สถิติที่ใช้วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว เพื่อแสดงความแตกต่างในเรื่องลักษณะของแรงจูงใจระหว่างผู้เข้าร่วมกิจกรรมน้อยที่สุด และผู้เข้าร่วมกิจกรรมในระดับปานกลาง ผลการวิจัยพบว่า องค์ประกอบของแรงจูงใจ

ระหว่างผู้เข้าร่วมกิจกรรมน้อยที่สุดและผู้เข้าร่วมกิจกรรมในระดับปานกลางผลการวิจัยพบว่า องค์ประกอบของแรงจูงใจและการเข้าร่วมกิจกรรมมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ตัวแปรศักยภาพแห่งตนและแรงขับสนับสนุนรูปแบบซึ่งมีศักยภาพแห่งตนเป็นตัวสนับสนุนที่เข้มแข็งมากที่สุดองค์ประกอบที่จำแนกผู้เข้าร่วมกิจกรรมน้อยที่สุดจากผู้เข้าร่วมกิจกรรมระดับปานกลางคือศักยภาพแห่งตนและแรงขับเรื่องสุขภาพ การได้พบบุคคลใหม่ๆ และความตื่นเต้นตลอดจนสุขภาพที่อยู่ในสภาพดีแตกต่างกันระหว่างกลุ่มนี้

โพรคอป (จรวย ธรณินทร์. 2533; อ้างอิง Procop: 1970) ได้ทำการศึกษาลักษณะของ นักกีฬาแต่ละประเภทควรมีรูปร่างเฉพาะความเหมาะสมของประเภทกีฬาดังนี้

กีฬามวย นักกีฬาควรเป็นคนที่ไม่มีไหล่กว้าง ออกหนา กล้ามเนื้อแข็งแรง แขนยาว ถ้าจะเลือกเอาคนเดียวและคนสูง ควรจะเลือกเอาเฉพาะคนสูงเฉพาะแขนยาว ถ้าเป็นนักมวยที่มีฝีมือดี จะต้องเป็นคนที่มีปฏิกิริยาตอบสนองดี

กีฬาฟุตบอล นักกีฬาควรมีรูปร่างสัทัด กล้ามเนื้อสะโพกใหญ่แข็งแรง กล้ามเนื้อไหล่ต้องแข็งแรงด้วย นอกจากนี้ตำแหน่งการเล่นยังมีความสัมพันธ์กับรูปร่างอีกด้วย

กีฬาบาสเกตบอล นักกีฬาควรมีรูปร่างผอมสูง มีความคล่องตัว แขนยาว กล้ามเนื้อแข็งแรงมีการทรงตัวที่ดี

นักวิ่งระยะกลาง ไม่ควรสูงเกิน 175 เซนติเมตร ผอมแต่แข็งแรง กล้ามเนื้อนุ่ม ขายาว กล้ามเนื้อทรงอกแข็งแรง

นักวิ่งระยะไกล นักวิ่งประเภทนี้จะไม่สูง โดยทั่วไปจะเตี้ยกว่า 186 เซนติเมตร ในบรรดานักวิ่งทุกประเภทพบว่า นักวิ่งมาราธอนเตี้ยกว่าใครทั้งหมด รูปร่างผอม นานักตัวน้อย กล้ามเนื้อทรงอกแข็งแรง แรงปานกลาง กล้ามเนื้อส่วนอื่นนุ่ม ชีพจรเต้นช้ากว่าปกติ นิสัยเป็นคนเคร่งขรึม มีความอดทนกว่าคนธรรมดา มีจิตใจเป็นนักสู้

กีฬาตีกอล์ฟ นักกีฬาควรจะเป็นคนที่มีรูปร่างเฉลี่ยโดยประมาณ 176 เซนติเมตร กล้ามเนื้อทุกส่วนแข็งแรง ทรงอกกว้างและแข็งแรง ได้สัดส่วนมีพลัง มีความว่องไว มีความอดทน มีการตัดสินใจที่ดี มีลักษณะเหมือนนักมวย นักตีกอล์ฟถือว่าเป็นแบบอย่างของนักกีฬาทั่วไป

กีฬาจักรยาน นักกีฬาควรมีรูปร่างสูงปานกลาง นานักปานกลาง สะโพกกว้างสั้น แต่กล้ามเนื้อขาแข็งแรง โดยเฉพาะกล้ามเนื้อขาท่อนบน ควรจะแข็งแรงกว่าขาท่อนล่าง

กีฬาวูตว้ นักกีฬาควรมีรูปร่างสัทัด เมื่อเปรียบเทียบกับคนธรรมดาจะพบว่า นักวูตว้จะมีพลังมากกว่ามีทักษะในการลอยตัวในน้ำดี กล้ามเนื้อทั่วไปแข็งแรงและทอดทาน สะโพกแคบ กล้ามเนื้อขาไม่แข็งแรงมากนัก มีปฏิกิริยาตอบสนองดี

กีฬาประเภททุ่ม นักกีฬาควรมีรูปร่างอ้วนแต่สูง เมื่อเปรียบเทียบกับอัตราเฉลี่ยของ นานักและส่วนสูงจะพบว่าสูงกว่าคนปกติ

กีฬากระโดดสูง นักกีฬาโดยทั่วไป ควรมีส่วนสูงเกิน 180 เซนติเมตร ผอม ขายาว จุดศูนย์ถ่วงของร่างกายอยู่ท่อนบน

กีฬาระโดดไกล นักกีฬาควรมีรูปร่างผอมสูง กล้ามเนื้อทั่วไปแข็งแรง การสปริงข้อเท้าดีมากเป็นลักษณะประจำตัว

กีฬาเข่งก้าวกระโดด นักกีฬาควรมีคุณสมบัติประจำตัวคือมีข้อเท้าที่แข็งแรงมาก

กีฬาวอลเลย์บอล นักกีฬาควรมีรูปร่างสูง มีปฏิกิริยาตอบสนองดี ประสิทธิภาพกล้ามเนื้อขาแข็งแรงดี โดยเฉพาะข้อเท้า

วัตสัน (Watson. 1980: 28) ได้ทำการศึกษาถึงการเล่นกีฬาในอเมริกา พบว่า เด็กชายยึดถือบิดาและเพื่อนในการประเมินการเล่นกีฬาของตนเอง แต่ในส่วนตัวเด็กหญิงจะยึดถือแม่และโค้ชเป็นหลัก อีกประการหนึ่งพบว่าเด็กชายจะถูกกระตุ้นให้เล่นกีฬาที่กระฉับกระเฉง คล่องแคล่ว ในขณะที่เด็กหญิงจะถูกแนะนำให้เล่นกีฬาที่เรียบง่าย นอกจากนี้ยังพบอีกว่าความเกี่ยวข้องของพ่อแม่ต่อการกีฬาของลูกชายและลูกหญิง ขณะที่ลูกชายและลูกหญิงเป็นนักกีฬาเยาวชน ส่งผลให้ลูกชายและลูกหญิงเป็นนักกีฬามหาวิทยาลัย ดังต่อไปนี้

พ่อเล่นกีฬา มีลูกชายเป็นนักกีฬามหาวิทยาลัย 24% มีลูกหญิงเป็นนักกีฬามหาวิทยาลัย 21%

แม่เล่นกีฬา มีลูกชายเป็นนักกีฬามหาวิทยาลัย 7% มีลูกหญิงเป็นนักกีฬามหาวิทยาลัย 15.5%

พ่อดูทีวีทางการกีฬา (1-4 ครั้ง/สัปดาห์) มีลูกชายเป็นนักกีฬามหาวิทยาลัย 79% มีลูกหญิงเป็นนักกีฬามหาวิทยาลัย 71.6%

แม่ดูทีวีทางการกีฬา (1-4 ครั้ง/สัปดาห์) มีลูกชายเป็นนักกีฬามหาวิทยาลัย 42.5% มีลูกหญิงเป็นนักกีฬามหาวิทยาลัย 35.5%

พ่อแม่และครอบครัวเป็นสมาชิกนิตยสารการกีฬา มีลูกชายเป็นนักกีฬามหาวิทยาลัย 59.1% มีลูกหญิงเป็นนักกีฬามหาวิทยาลัย 47.7%

พ่อแม่คุยกันเรื่องกีฬาน้อยๆ มีลูกชายเป็นนักกีฬามหาวิทยาลัย 71% มีลูกหญิงเป็นนักกีฬามหาวิทยาลัย 47.7%

พ่อแม่คุยกันเรื่องกีฬาขณะรับประทานอาหารทุกวัน มีลูกชายเป็นนักกีฬามหาวิทยาลัย 36% มีลูกหญิงเป็นนักกีฬามหาวิทยาลัย 41.5%

พ่อแม่เข้าดูกีฬาทุกวันมากกว่า 1 เดือน มีลูกชายเป็นนักกีฬามหาวิทยาลัย 60% มีลูกหญิงเป็นนักกีฬามหาวิทยาลัย 61.9%

แอนดรี และไวท์เฮด (Andree; & Whitehead: 1995: 7) ได้ทำการศึกษาอิทธิพลของความสามารถที่เห็นได้ชัดเจน อารมณ์หรือเป้าหมายสู่ความสำเร็จต่อแรงจูงใจภายในของนักกีฬาวัยเยาว์ ทฤษฎีเป้าหมายความสำเร็จที่สมมติฐานว่า ความสามารถที่เห็นได้นั้นมีปฏิสัมพันธ์กับเป้าหมายความสำเร็จ และหากมีเป้าหมายแบบเปรียบเทียบหลายเป้าหมาย แต่ความสามารถต่ำจะทำให้แรงจูงใจต่ำ สมมติฐานนี้ใช้ทดสอบกับนักกีฬารุ่นเยาว์จำนวน 139 คน อายุตั้งแต่ 11-17 ปี โดย

กลุ่มที่ 1 เป็นกลุ่มที่ตั้งเป้าหมายเปรียบเทียบและเชื่อว่าตนเองมีความสามารถสูง

กลุ่มที่ 2 เป็นกลุ่มที่ตั้งเป้าหมายเปรียบเทียบและเชื่อว่าตนเองมีความสามารถต่ำ

กลุ่มที่ 3 เป็นกลุ่มที่ตั้งเป้าหมายเป็นแบบของตนเองและเชื่อว่าตนเองมีความสามารถสูง
กลุ่มที่ 4 เป็นกลุ่มที่ตั้งเป้าหมายเป็นแบบของตนเองและเชื่อว่าตนเองมีความสามารถต่ำ
ผลการศึกษาพบว่า ในกลุ่มที่ 2 คะแนนความสนุกสนานและความสามารถต่ำกว่าใน
กลุ่มอื่นๆ ทั้ง 3 กลุ่ม และในกลุ่มที่ 1 มีคะแนนการเกิดความกดดันมากกว่ากลุ่มที่ 3 และกลุ่มที่ 4

คอนน์ (Conn. 1998: 180-188) ศึกษาการสร้างรูปแบบจำลองของปัจจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการออกกำลังกาย ซึ่งรวมถึงการรับรู้ความสามารถของตนเองในการออกกำลังกายกับความคาดหวังในผลจากการออกกำลังกาย กลุ่มตัวอย่างเป็นวัยผู้ใหญ่ตอนปลาย เก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม ผลการศึกษาพบว่า การรับรู้ความสามารถของตนเองในการออกกำลังกาย ส่งผลต่อพฤติกรรมการออกกำลังกายมากที่สุดทั้งทางตรงและทางอ้อมโดยผ่านความคาดหวังในผลจากการออกกำลังกาย ขณะที่ความคาดหวังในผลจากการออกกำลังกายส่งผลต่อพฤติกรรมการออกกำลังกายน้อย จากการศึกษาสรุปได้ว่า การรับรู้ความสามารถของตนเองในการออกกำลังกายมีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมการออกกำลังกายมากกว่าความคาดหวังในผลจากการออกกำลังกาย

งานวิจัยในประเทศไทย

สมชาย ลีทองอิน (2533: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกเรียนวิชาพลศึกษาของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาที่กำลังศึกษาวิชาเอกพลศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูง ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2532 ในวิทยาลัยพลศึกษา 17 แห่ง รวมทั้งสิ้น 387 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกเรียนวิชาเอกพลศึกษา มีดังนี้

1. ปัจจัยด้านความรักความถนัดและความสนใจในสาขาวิชาชีพพลศึกษา มีตัวแปรย่อยมีนักศึกษาเลือกมากที่สุด คือ ความสนใจเกี่ยวกับกีฬา
2. ปัจจัยด้านความคิดเห็นส่วนตัว มีตัวแปรย่อยที่นักศึกษาเลือกมากที่สุด คือ เป็นวิชาที่แสดงออกด้านความสามารถทางกาย และครูพลศึกษามีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับนักเรียนมากที่สุด
3. ปัจจัยด้านความก้าวหน้าและความมั่นคงในอาชีพ มีตัวแปรที่นักศึกษาเลือกมากที่สุด คือ ความรู้ทางด้านสาขาพลศึกษาช่วยให้หางานได้หลายทาง เห็นว่ามีช่องทางเรียนต่อได้หลายสถาบัน มีทางหารายได้พิเศษ เห็นว่าเป็นอาชีพที่มีประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติ และเป็นอาชีพที่มีประโยชน์ต่อตนเองในชีวิตประจำวัน
4. ปัจจัยด้านความมีเกียรติยศชื่อเสียง มีตัวแปรย่อยที่นักศึกษาเลือกมากที่สุด คือ เป็นอาชีพที่สุจริต
5. ปัจจัยด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง มีตัวแปรย่อยที่นักศึกษาเลือกมากที่สุด คือ ตัดสินใจเลือกด้วยตนเอง
6. ปัจจัยในด้านความจำเป็นบางประการ มีตัวแปรย่อยที่นักศึกษาเลือกมากที่สุด คือ ต้องการเรียนจบเพื่อประกอบอาชีพให้เร็วมากที่สุด

7. ปัจจัยด้านสุขภาพอนามัย ตัวแปรย่อยที่นักศึกษาเลือกมากที่สุด คือสุขภาพแข็งแรงเหมาะสมกับการเรียนสาขาพลศึกษา มีความสนุกสนานและมีความพึงพอใจกับการออกกำลังกายและการฝึกพลศึกษา ชอบเรียนวิชานี้เพราะได้ออกกำลังกายมากกว่าวิชาอื่นและชอบกิจกรรมที่มีการต่อสู้และมีการแข่งขัน

คำรณ ธนาธร (2537: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่สัมพันธ์ต่อการออกกำลังกายของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยหลัก ปัจจัยสนับสนุนและปัจจัยเสริมกับการออกกำลังกายของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2536 จำนวน 667 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. ปัจจัยหลักด้านการรับรู้ในเรื่องการออกกำลังกาย โดยรวมจัดอยู่ระดับสูง โดยพบว่าการรับรู้ถึงโอกาสเสี่ยงต่อการเจ็บป่วยจากการขาดการออกกำลังกาย การรับรู้ถึงความรุนแรงของการเจ็บป่วยจากการขาดการออกกำลังกาย และการรับรู้ประโยชน์ของการออกกำลังกาย การรับรู้ทั้ง 3 ด้าน ดังนี้ จัดอยู่ในระดับสูง ส่วนการรับรู้ถึงอุปสรรคของการออกกำลังกายจัดอยู่ในระดับปานกลาง

2. ปัจจัยหลักด้านเจตคติต่อการออกกำลังกายจัดอยู่ในระดับสูง

3. ปัจจัยหลักสนับสนุนด้านระบบสนับสนุนขององค์กรในการออกกำลังกายจัดอยู่ในระดับปานกลาง

4. ปัจจัยเสริมด้านการสนับสนุนทางสังคมในการออกกำลังกายจัดอยู่ในระดับปานกลาง

5. ปัจจัยหลักด้านการรับรู้ในเรื่องการออกกำลังกาย มีความสัมพันธ์กับการออกกำลังกายของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

6. ปัจจัยหลักด้านเจตคติต่อการออกกำลังกาย มีความสัมพันธ์กับการออกกำลังกายของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

7. ปัจจัยหลักสนับสนุนด้านระบบสนับสนุนขององค์กรในการออกกำลังกาย ไม่มีความสัมพันธ์กับการออกกำลังกายของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่

8. ปัจจัยเสริมด้านการสนับสนุนทางสังคมในการออกกำลังกาย มีความสัมพันธ์กับการออกกำลังกายของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ชาคริต เทพรัตน์ (2540: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่ทำนายพฤติกรรมการออกกำลังกายของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการออกกำลังกายและปัจจัยที่ทำนายพฤติกรรมการออกกำลังกายของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดชัยนาท การศึกษาครั้งนี้มุ่งศึกษาบนพื้นฐานของ Precede Framework และแบบจำลองการส่งเสริมสุขภาพ ปัจจัยนำ ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา สถานการณ์เป็นนักกีฬา ความรู้เกี่ยวกับการออกกำลังกาย ทศนคติ ค่านิยม การรับรู้ประโยชน์ การรับรู้อุปสรรคในการออกกำลังกาย การรับรู้ความรู้สึกมีคุณค่าแห่งตน การรับรู้ประสิทธิภาพผลแห่งตน ปัจจัยเอื้อ ได้แก่ การเข้าถึงสื่อข่าวสารเกี่ยวกับการออกกำลังกาย ความเพียงพอ ของสถานที่และอุปกรณ์ในการออกกำลังกายและปัจจัย

สนับสนุน ได้แก่ การสนับสนุนทางสังคม โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในปีการศึกษา 2539 จำนวน 421 คน

การเก็บรวบรวมข้อมูลใช้แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการออกกำลังกายและปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมดังกล่าว พร้อมทั้งการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก และการสังเกตสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการออกกำลังกายของนักเรียน ทั้งที่บ้านและที่โรงเรียน การวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมสำเร็จรูป โดยหาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ถดถอยพหุแบบขั้นตอน ผลการวิจัยพบว่า

1. พฤติกรรมการออกกำลังกายของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดชัยนาท จากการตอบแบบสอบถาม มีนักเรียนไม่ถึงครึ่งออกกำลังกายเกิน 30 นาที และมีการออกกำลังกายเฉลี่ยเพียง 1 ครั้งต่อสัปดาห์เท่านั้น หลังจากการออกกำลังกายในแต่ละครั้งพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีการหายใจแรงและเร็วกว่าปกติมากที่สุด นอกจากนี้นักเรียนยังมีเหงื่อออกมากกว่าปกติ ทุกครั้งที่ออกกำลังกายจำนวนมากที่สุด

2. ปัจจัยที่ทำนายพฤติกรรมการออกกำลังกายของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่ามีปัจจัยนำ ได้แก่ เพศ ความรู้เกี่ยวกับการออกกำลังกาย และปัจจัยเอื้ออำนวยด้านการเข้าถึงสื่อ ข่าวสารเกี่ยวกับการออกกำลังกาย เป็นปัจจัยที่ทำนายพฤติกรรมการออกกำลังกายของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนปัจจัยสนับสนุนและปัจจัยอื่นๆ ไม่มีผลต่อพฤติกรรมการออกกำลังกาย และเมื่อจัดลำดับความสำคัญของปัจจัยที่ทำนายพฤติกรรมการออกกำลังกาย พบว่า เพศ ทำนายพฤติกรรมการออกกำลังกายได้มากที่สุด รองลงมาได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับการออกกำลังกายและการเข้าถึงสื่อข่าวสารเกี่ยวกับการออกกำลังกาย ตามลำดับ

3. สภาพแวดล้อมที่โรงเรียนเกี่ยวกับการจัดหลักสูตรพลศึกษา ส่วนใหญ่มักยึดถือหลักสูตรที่กรมสามัญศึกษาได้กำหนดไว้ โดยการจัดการเรียนการสอนตามโปรแกรมพลศึกษาและมีการจัดการแข่งขันกีฬาภายในและกีฬาระหว่างโรงเรียนเท่านั้น ส่วนโครงการพลศึกษาพิเศษนั้น มักไม่ได้ดำเนินการความคิดเห็นของผู้ปกครองส่วนใหญ่ต้องการให้บุตรหลานมีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรง สมบูรณ์ แต่มักไม่มีเวลาที่จะดูแลเรื่องการออกกำลังกายของบุตรหลาน และคิดว่าโรงเรียนมีความพร้อมมากกว่าทั้งด้านอุปกรณ์ สถานที่และการสร้างทักษะในการกีฬา

พัลลภ คำลือ (2543: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการออกกำลังกายของนักศึกษา มหาวิทยาลัยพายัพ การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาที่มีผลต่อการออกกำลังกายของนักศึกษามหาวิทยาลัยพายัพ จำนวน 852 คน นักศึกษาที่ออกกำลังกายเป็นประจำ จำนวน 255 คน นักศึกษาที่ไม่ได้ออกกำลังกายเป็นประจำ จำนวน 225 คน นักศึกษาที่ไม่ออกกำลังกายเป็นประจำ จำนวน 597 คน คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีสุ่มแบบชั้นภูมิ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามและวิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า

1. ปัจจัยหลักด้านการรับรู้ในเรื่องการออกกำลังกายโดยรวม อยู่ในระดับสูง
2. ปัจจัยหลักด้านทัศนคติต่อการออกกำลังกายโดยรวม อยู่ในระดับสูง

3. ปัจจัยเอื้อต่อการสนับสนุนขององค์กรในมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับการออกกำลังกาย อยู่ในระดับปานกลาง

4. ปัจจัยเสริมด้านการสนับสนุนทางสังคมในการออกกำลังกาย อยู่ในระดับปานกลาง

5. นโยบายมหาวิทยาลัยพ่ายัพ ด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายของนักศึกษาไม่มีแต่ไม่มีเป็นลายลักษณ์อักษร

6. การบริหารจัดการด้านออกกำลังกายยังไม่เอื้อต่อการออกกำลังกายของนักศึกษา

7. สภาพแวดล้อมทางกายภาพต่อการออกกำลังกาย เช่น สนามกีฬา และสิ่งอำนวยความสะดวกยังมีไม่เพียงพอ

นุสรา ปภังกรกิจ (2545: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออกกำลังกายของเยาวชนในศูนย์เยาวชนของกรุงเทพมหานคร การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการออกกำลังกายของเยาวชน ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเพศ อายุ ระดับการศึกษา แรงจูงใจ ความรู้ เจตคติ การดำเนินงานของศูนย์เยาวชน การสนับสนุนด้านการออกกำลังกายของบุคคลรอบข้าง และผลที่ได้รับจากการออกกำลังกายกับพฤติกรรมการออกกำลังกาย รวมถึงการวิเคราะห์ปัจจัยที่สามารถพยากรณ์พฤติกรรม การออกกำลังกายของเยาวชนในศูนย์เยาวชนของกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างเป็นสมาชิกด้านกีฬาของศูนย์เยาวชนของกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุระหว่าง 14–24 ปี จำนวน 400 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. เยาวชนกลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการออกกำลังกายจัดอยู่ในระดับดี คือ มีการปฏิบัติเป็นส่วนใหญ่ ในการปฏิบัติกิจกรรมการออกกำลังกาย

2. การสนับสนุนด้านการออกกำลังกายของบุคคลรอบข้าง ผลที่ได้รับจากการออกกำลังกาย เจตคติต่อการออกกำลังกาย การดำเนินงานด้านกิจกรรมการออกกำลังกาย และกีฬาของศูนย์เยาวชนและเพศ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับพฤติกรรมการออกกำลังกายของเยาวชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. การสนับสนุนด้านการออกกำลังกายของบุคคลรอบข้าง เจตคติต่อการออกกำลังกายและผลที่ได้รับจากการออกกำลังกาย สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมการออกกำลังกายของเยาวชน ในศูนย์เยาวชนของกรุงเทพมหานคร ได้ร้อยละ 25.0

ธนิดา ทองมี (2546: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออกกำลังกายของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมและความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออกกำลังกายของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1–3 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ ปีการศึกษา 2546 ทั่วประเทศ (ยกเว้นกรุงเทพมหานคร) จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 1,200 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. ปัจจัยนำด้านความรู้ในการออกกำลังกายของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นส่วนใหญ่อยู่ในระดับดีมาก

2. ปัจจัยนำด้านเจตคติต่อการออกกำลังกายของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ส่วนใหญ่มีเจตคติต่อการออกกำลังกายอยู่ในระดับดีมาก

3. ปัจจัยนำด้านการปฏิบัติ (พฤติกรรมการออกกำลังกาย) ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ส่วนใหญ่โดยภาพรวมอยู่ในระดับดี

4. ปัจจัยเสริมด้านครอบครัวและเศรษฐกิจของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก

5. ปัจจัยเอื้อด้านโรงเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก

6. ปัจจัยนำด้านจิตวิทยาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ส่วนใหญ่อยู่ในระดับดี

7. ปัจจัยนำด้านสุขภาพของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก

8. ปัจจัยเอื้อด้านสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก

มนัสวี เจริญเกษมวิทย์ (2546: 73-83) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการออกกำลังกายของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลศูนย์เขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลการศึกษาพบว่าอายุ จำนวนการอยู่เวรเช้า ประสบการณ์การออกกำลังกาย การรับรู้ประโยชน์ของการออกกำลังกาย การรับรู้ความสามารถตนเองต่อการออกกำลังกาย มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการออกกำลังกายของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลศูนย์เขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่การรับรู้อุปสรรคต่อการออกกำลังกาย จำนวนการอยู่เวรบ่ายและจำนวนการอยู่เวรดึกมีความสัมพันธ์ทางลบกับการออกกำลังกายของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลศูนย์เขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นิรันดร์ พลรัตน์ และคณะ (2547: 65-71) ได้ศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการออกกำลังกายของนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาที่ออกกำลังกายมีจำนวนน้อย เพียง 1 ใน 4 ของนักศึกษาทั้งหมดเท่านั้น ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการออกกำลังกายของนักศึกษา ได้แก่ การรับรู้ประโยชน์การออกกำลังกายว่าช่วยผ่อนคลายความเครียด ทำให้ปอดและหัวใจทำงานดีขึ้น ทำให้รู้จักเพื่อนมากขึ้นและบุคลิกภาพดีขึ้น การรับรู้ว่าคุณภาพดินฟ้าอากาศไม่อำนวยต่อการออกกำลังกาย ความขี้เกียจและความเหน็ดเหนื่อยจากการเรียน

ปรียาภรณ์ โกมุก (2548: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออกกำลังกายของบุคลากรทางการแพทย์ โรงพยาบาลพระนั่งเกล้า จังหวัดนนทบุรี กลุ่มตัวอย่างเป็นบุคลากรทางการแพทย์ จำนวน 210 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออกกำลังกาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ อายุพบว่าบุคลากรทางการแพทย์ที่มีอายุ 41-50 ปี และมีอายุมากกว่า 50 ปีมีการออกกำลังกายมากกว่าบุคลากรทางการแพทย์ที่มีอายุ 21- 30 ปี บุคลากรทางการแพทย์ที่มีรายได้มากมีการออกกำลังกายมากกว่าบุคลากรทางการแพทย์ที่มีรายได้น้อย

2. ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออกกำลังกาย ได้แก่ แรงสนับสนุนทางสังคมเกี่ยวกับการออกกำลังกาย และค่านิยมเกี่ยวกับการออกกำลังกาย

วัฒนา สุทธิพันธุ์ (2548: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออกกำลังกายของประชาชนในสวนสาธารณะและสนามกีฬาในกรุงเทพมหานคร จำนวน 1,000 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น ผลการวิจัยพบว่า

1. ประชาชนที่ออกกำลังกายในสวนสาธารณะและสนามกีฬาในกรุงเทพมหานครมีวัตถุประสงค์ในการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ โดยส่วนใหญ่ออกกำลังกายสัปดาห์ละ 1 – 2 วัน แต่ละครั้งใช้เวลาประมาณ 30 นาที กิจกรรมการออกกำลังกายที่ชอบมากที่สุดคือ การเดินและการวิ่งเหยาะๆ

2. ประชาชนที่ออกกำลังกายในสวนสาธารณะและสนามกีฬาในกรุงเทพมหานครเป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีความรู้ เจตคติ จิตวิทยา สุขภาพและความพึงพอใจในสถานที่และเครื่องอำนวยความสะดวกในการออกกำลังกายอยู่ในระดับดี ส่วนพฤติกรรมการออกกำลังกายของประชาชนอยู่ในระดับพอใช้

3. ประชาชนที่ออกกำลังกายในสวนสาธารณะและสนามกีฬาในกรุงเทพมหานคร ที่มีเพศ อายุ อาชีพและรายได้ต่างกัน มีพฤติกรรมในการออกกำลังกายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ประชาชนที่ออกกำลังกายในสวนสาธารณะและสนามกีฬาในกรุงเทพมหานคร มีความรู้ เจตคติ จิตวิทยา สุขภาพและความพึงพอใจในสถานที่และเครื่องอำนวยความสะดวกในการออกกำลังกายสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออกกำลังกายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. ปัจจัยด้านจิตวิทยา สุขภาพ เจตคติ และสถานที่และเครื่องอำนวยความสะดวกสามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมการออกกำลังกายของประชาชนได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ไพบุลย์ ศรีชัยสวัสดิ์ (2549: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออกกำลังกายของนิสิตปริญญาตรีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กลุ่มตัวอย่างระดับปริญญาตรี จำนวน 900 คน เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental sampling) ผลการวิจัยพบว่า

1. นิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีพฤติกรรมการออกกำลังกายอยู่ในระดับปานกลาง

2. นิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีเพศ คณะที่ศึกษาและสถานที่ศึกษาต่างกัน มีพฤติกรรมการออกกำลังกายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. การรับรู้ประโยชน์การออกกำลังกาย การรับรู้ภาวะสุขภาพ การรับรู้ความสามารถแห่งตน แรงสนับสนุนทางสังคมและการได้รับข้อมูลข่าวสาร ให้ความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการออกกำลังกายของนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. การรับรู้อุปสรรคของการออกกำลังกาย มีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมการออกกำลังกายของนิสิตปริญญาตรีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. ความรู้เกี่ยวกับการออกกำลังกาย ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออกกำลังกายของนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

6. การรับรู้ความสามารถแห่งตน เพศ การได้รับข้อมูลข่าวสาร แรงสนับสนุนทางสังคมและการรับรู้อุปสรรคของการออกกำลังกาย สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมการออกกำลังกายของนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้ร้อยละ 23.40

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการแข่งขันกีฬามวยสากลสมัครเล่นในกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35 ได้กำหนดขั้นตอนในการดำเนินงานดังต่อไปนี้

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้ ใช้วิธีเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จากนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35 ที่ได้รับเหรียญรางวัล เหรียญทอง เหรียญเงินและเหรียญทองแดง ทั้งหมด 9 รุ่น จำนวน 36 คน

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลของการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาและสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้เกี่ยวกับมวยสากลสมัครเล่นเพื่อหากรอบปัจจัยที่เกี่ยวข้องที่มีผลต่อความสำเร็จในการแข่งขันกีฬามวยสากลสมัครเล่นจำนวน 10 ท่าน
2. นำแบบสัมภาษณ์ที่ได้มาปรึกษากับผู้ทรงคุณวุฒิที่เกี่ยวข้องในกีฬามวยสากลสมัครเล่น พร้อมทั้งประชันและกรรมการควบคุมปริญญาพันธ์เพื่อมาเรียบเรียงลำดับความสำคัญของการสัมภาษณ์ให้เป็นแบบสำรวจ (รายละเอียดอยู่ในภาคผนวก)
3. นำแบบสำรวจที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน เพื่อปรับปรุงแก้ไขให้มีคุณภาพ
4. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try out) กับนักกีฬากลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (α -Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นของปัญหาเท่ากับ .923 และได้ค่าความเชื่อมั่นของความถี่เท่ากับ .902
5. นำแบบสำรวจที่ได้ไปเก็บข้อมูลกับนักกีฬามวยสากลที่ประสบความสำเร็จ โดยผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมด้วยตัวเอง

การรวบรวมข้อมูล

1. ขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถึง ก.ก.ม.ท. เพื่อขออนุญาตและขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูล
2. การเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตัวเองในระหว่างการแข่งขันมวยสากลสมัครเล่นในกีฬามหาวิทยาลัย ครั้งที่ 35 โดยการสัมภาษณ์และการตอบแบบสอบถามของนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จในการแข่งขัน

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสำรวจโดยใช้สถิติและคำนวณหาค่าร้อยละ แล้วเรียงลำดับความสำคัญที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการแข่งขันกีฬามวยสากลสมัครเล่นในกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35
2. วิเคราะห์แบบประเมินหรือแบบสังเกตรูปแบบการแข่งขันของนักกีฬามวย (สไตล์ของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น)
3. นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปตารางและประกอบความเรียง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่างๆ แทนความหมายดังต่อไปนี้

N แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

f แทน จำนวนความถี่

% แทน ร้อยละ

การวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากตรวจสอบแบบสำรวจและแบบสัมภาษณ์ที่ได้รับกลับคืนมาทั้งหมด พบว่า จากการส่งแบบสำรวจ และแบบสอบถาม จำนวน 36 ฉบับ ได้รับกลับคืนเป็นแบบสำรวจ และแบบสัมภาษณ์ที่สมบูรณ์ จำนวน 36 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 จากนั้นผู้วิจัยได้รวบรวมแบบสำรวจทั้งหมดไปวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ โปรแกรมสำเร็จรูป โดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ รายละเอียดของแบบสำรวจและแบบสัมภาษณ์ ดังนี้

แบบสำรวจเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในกีฬามวยสากลสมัครเล่นในกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35 มีจำนวน 3 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการแข่งขันกีฬามวยสากลสมัครเล่นในกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35

2.1 ปัจจัยภายใน

1. แบบสอบถามปัจจัยทางด้านสรีรวิทยา
2. แบบสอบถามปัจจัยทางด้านสมรรถภาพร่างกาย
3. แบบสอบถามปัจจัยทางด้านเทคนิคทักษะ
4. แบบสอบถามปัจจัยในช่วงระหว่างการแข่งขัน
5. แบบสอบถามปัจจัยทางด้านจิตวิทยา

2.2 ปัจจัยภายนอก

1. แบบสอบถามปัจจัยทางด้านกายภาพ
2. แบบสอบถามปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ
3. แบบสอบถามปัจจัยทางด้านชาติกำเนิด
4. แบบสอบถามปัจจัยทางด้านผู้ฝึกสอน
5. แบบสอบถามปัจจัยทางด้านโชคหรือดวง

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 2 แบบสำรวจเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในกีฬามวยสากลสมัครเล่นในกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35

2.1 ปัจจัยภายใน

ตาราง 1 ค่าความถี่และร้อยละ ของปัจจัยทางด้านสรีรวิทยาของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นในกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35 ที่ประสบความสำเร็จ (N = 36)

ข้อมูล	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. มีโครงสร้างร่างกายที่สมส่วน	f 5	21	9	1	0
	% 13.89	58.33	25.00	2.78	0
2. มีโครงสร้างร่างกายที่ผอมสูง	f 2	8	18	5	3
	% 5.56	22.22	50.00	13.89	8.33
3. มีช่วงแขนที่ยาว	f 3	10	21	2	0
	% 8.33	27.78	58.33	5.56	0
4. มีรูปร่างลำสัน มีขนาดกล้ามเนื้อใหญ่	f 3	10	13	8	2
	% 8.33	27.78	36.11	22.22	5.56
5. ช่วงบนของลำตัวใหญ่และไหล่กว้าง	f 3	12	16	2	3
	% 8.33	33.33	44.44	5.56	8.33
6. รูปร่างเตี้ย	f 2	8	10	3	13
	% 5.56	22.22	27.78	8.33	36.11

จากตาราง 1 แสดงว่าปัจจัยทางด้านสรีรวิทยาของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นในกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ที่มีผลต่อความสำเร็จส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ที่สำคัญที่สุดมี คือนักกีฬามีโครงสร้างร่างกายที่สมส่วน อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 13.89 อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 58.33

ตาราง 2 ค่าความถี่และร้อยละ ของปัจจัยทางด้านสมรรถภาพร่างกายของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นในกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35 ที่ประสบความสำเร็จ (N=36)

ข้อมูล		ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. มีระดับความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ	f	5	20	11	0	0
	%	13.89	55.56	30.56	0	0
2. มีระดับความทนทานของกล้ามเนื้อ	f	6	20	10	0	0
	%	16.67	55.56	27.78	0	0
3. มีระดับความทนทานของระบบไหลเวียนโลหิต	f	4	22	10	0	0
	%	11.11	61.11	27.78	0	0
4. มีระดับความอ่อนตัว	f	3	13	13	5	2
	%	8.33	36.11	36.11	13.89	5.56
5. มีความเร็ว	f	7	11	17	1	0
	%	19.44	30.56	47.22	2.78	0
6. มีความคล่องแคล่วว่องไวในการเคลื่อนที่	f	7	15	13	1	0
	%	19.44	41.67	36.11	2.78	0
7. มีระดับปฏิกิริยาตอบสนอง	f	5	18	12	1	0
	%	13.89	50.00	33.33	2.78	0
8. กล้ามเนื้อมีพลังมาก(หมัดหนัก)	f	2	11	22	1	0
	%	5.66	30.56	61.11	2.78	0
9. การทำงานประสานกันระหว่างกล้ามเนื้อและระบบประสาท	f	3	20	13	0	0
	%	8.33	55.56	36.11	0	0
10. มีความทรหดอดทน	f	12	13	11	0	0
	%	33.33	36.11	30.56	0	0

จากตาราง 2 แสดงว่า ปัจจัยทางด้านสมรรถภาพร่างกายของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นในกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35 ที่มีผลต่อความสำเร็จส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากปัจจัยที่สำคัญที่สุด คือ มีระดับความทนทานของระบบไหลเวียนโลหิต อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 61.11 มีระดับความแข็งแรงของกล้ามเนื้อและการทำงานประสานกันระหว่างกล้ามเนื้อและระบบประสาท อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 55.56 และมีระดับปฏิกิริยาตอบสนองอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 50.00

ตาราง 3 ค่าความถี่และร้อยละ ของปัจจัยทางด้านเทคนิคทักษะ ของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น
ในกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35 ที่ประสบความสำเร็จ (N = 36)

ข้อมูล		ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. มีระดับทักษะในการออกหมัดหน้าหรือหมัดหน้า	f	10	17	8	1	0
	%	27.78	42.22	22.22	2.78	0
2. มีระดับทักษะการออกหมัดหลังหรือหมัดตาม	f	7	19	10	0	0
	%	19.44	52.78	27.78	0	0
3. มีทักษะในการออกหมัดฮุค	f	9	19	7	1	0
	%	25.00	52.78	19.44	2.78	0
4. มีทักษะในการออกหมัดอัปเปอร์คัต	f	4	11	18	3	0
	%	11.11	30.56	50.00	8.33	0
5. มีทักษะในการออกหมัดชูด	f	6	14	14	2	0
	%	16.67	38.89	38.89	5.56	0
6. มีทักษะการออกหมัดได้อย่างต่อเนื่อง (ขยับออกหมัด)	f	6	15	13	2	0
	%	16.67	41.67	36.11	5.56	0
7. มีความแม่นยำในการออกหมัด	f	5	18	13	0	0
	%	13.89	50.00	36.11	0	0
8. มีความเร็วในการออกหมัด	f	10	15	10	1	0
	%	27.78	41.67	27.78	2.78	0
9. มีทักษะในการเคลื่อนไหวเท้า(ฟุตเวิร์ค)	f	8	17	9	2	0
	%	22.22	47.22	25.00	5.56	0
10. มีทักษะการเคลื่อนไหวของลำตัว	f	5	13	16	2	0
	%	13.89	36.11	44.44	5.56	0
11. มีทักษะในการรุกคู่ต่อสู้	f	8	18	10	0	0
	%	22.22	50.00	27.78	0	0
12. มีทักษะในการรับคู่ต่อสู้	f	9	14	13	0	0
	%	25.00	38.89	36.11	0	0

จากตาราง 3 แสดงว่า ปัจจัยทางด้านเทคนิคทักษะที่มีผลให้นักกีฬามวยสากลสมัครเล่นในกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35 ประสบความสำเร็จส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ปัจจัยที่สำคัญที่สุด คือมีระดับทักษะในการออกหมัดหน้าหรือหมัดหน้าอยู่ในระดับมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 27.78 อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 47.22 มีระดับทักษะการออกหมัดหลังหรือหมัดตามและมีทักษะในการออกหมัดฮุค อยู่ในระดับมากคิดเป็นร้อยละ 52.78 มีความแม่นยำในการออกหมัดและมีทักษะในการรุกคู่ต่อสู้ อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 50.00

ตาราง 4 ค่าความถี่ และร้อยละ ของปัจจัยในช่วงระหว่างการแข่งขัน ของนักกีฬามวยสากล
สมัครเล่นในกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35 ที่ประสบความสำเร็จ (N = 36)

ข้อมูล		ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. มีการควบคุมน้ำหนักได้ดี	f	11	17	5	2	1
	%	30.56	42.22	13.89	5.56	2.78
2. สภาพความพร้อมของร่างกาย	f	13	12	9	2	0
	%	36.11	33.33	25.00	5.56	0
3. มีการตัดสินใจของกรรมการชี้ขาดมีความเหมาะสม	f	13	13	9	1	0
	%	36.11	36.11	25.0	2.78	0
4. มีการบาดเจ็บในระหว่างการแข่งขัน	f	1	6	11	14	4
	%	2.78	16.67	30.56	38.89	11.11
5. ความรับผิดชอบระหว่างแข่งขันของนักกีฬามีความเหมาะสม	f	19	11	5	1	0
	%	52.78	30.56	13.89	2.78	0
6. นักกีฬาพักผ่อนได้เต็มที่	f	12	20	4	0	0
	%	33.33	55.56	11.11	0	0
7. การทำหน้าที่ของพี่เลี้ยงถูกต้องและเหมาะสม	f	16	18	2	0	0
	%	44.44	50.00	5.56	0	0
8. นักกีฬามีปฏิภาณไหวพริบในการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า	f	16	14	6	0	0
	%	44.44	38.89	16.67	0	0
9. มีการวางแผนของผู้ฝึกสอนระหว่างแข่งขัน	f	9	20	4	2	1
	%	25.00	55.56	11.11	5.56	2.78

จากตาราง 4 แสดงว่า ปัจจัยในช่วงระหว่างการแข่งขันที่มีผลให้นักกีฬามวยสากลสมัครเล่นในกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35 ประสบความสำเร็จส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ปัจจัยที่สำคัญคือ ความรับผิดชอบระหว่างแข่งขันของนักกีฬาที่มีความเหมาะสม อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 52.78 นักกีฬาพักผ่อนได้เต็มที่และมีการวางแผนของผู้ฝึกสอนระหว่างแข่งขัน อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 55.56 การทำหน้าที่ของพี่เลี้ยงถูกต้องและเหมาะสม อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 50.00

ตาราง 5 ค่าความถี่และร้อยละ ของปัจจัยทางด้านจิตวิทยา ของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นในกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35 ที่ประสบความสำเร็จ (N = 36)

ข้อมูล	ระดับความคิดเห็น					
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.มีความต้องการที่จะแข่งขัน	f	16	19	1	0	0
	%	44.44	52.78	2.78	0	0
2. มีความต้องการที่จะมีชื่อเสียง	f	12	15	6	1	2
	%	33.33	41.67	16.67	2.78	5.56
3. มีความต้องการเป็นที่ยอมรับ	f	10	16	7	2	1
	%	27.78	44.44	19.44	5.56	2.78
4. มีความต้องการที่จะได้รับกำลังใจจากผู้ฝึกสอน	f	15	20	1	0	0
	%	41.67	55.56	2.78	0	0
5. มีความต้องการกำลังใจจากเสียงเชียร์และกองเชียร์	f	20	9	6	0	1
	%	55.56	25.00	16.67	0	2.78
6. มีความต้องการค่าตอบแทน	f	8	12	11	2	3
	%	22.22	33.33	30.56	5.56	8.33
7. นักกีฬาสามารถควบคุมอารมณ์ได้ดี	f	9	21	6	0	0
	%	25.00	58.33	16.67	0	0
8. นักกีฬามีทัศนคติญาณการเป็นนักสู้	f	21	12	3	0	0
	%	58.33	33.33	8.33	0	0
9.มีน้ำใจนักกีฬา	f	28	6	2	0	0
	%	77.78	16.67	5.56	0	0

จากตาราง 5 แสดงว่า ปัจจัยด้านจิตวิทยาที่มีผลนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นในกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35 ประสบความสำเร็จส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ปัจจัยที่สำคัญคือมีน้ำใจนักกีฬาอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 77.77 นักกีฬามีทัศนคติญาณการเป็นนักสู้อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 58.33 อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 33.33 มีความต้องการกำลังใจจากเสียงเชียร์และกองเชียร์อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 55.56 และอยู่ในระดับมากคิดเป็นร้อยละ 25.00 มีความต้องการที่จะแข่งขันอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 44.44 อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 52.78 มีความต้องการที่จะได้รับกำลังใจจากผู้ฝึกสอน อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 41.67 อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 55.56

2.2 ปัจจัยภายนอก

ตาราง 6 ค่าความถี่และร้อยละ ของปัจจัยด้านกายภาพ ของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นในกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35 ที่ประสบความสำเร็จ (N = 36)

ข้อมูล		ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. สภาพภูมิอากาศในระหว่างแข่งขันมี	f	9	18	6	3	0
ความเหมาะสม	%	25.00	50.00	16.67	8.33	0
2. บริเวณและสถานที่ตั้งเวทีแข่งขันมีความ	f	13	20	3	0	0
เหมาะสม	%	36.11	55.56	8.33	0	0
3. ความพร้อมของอุปกรณ์การแข่งขัน	f	14	18	4	0	0
เหมาะสม	%	38.89	50.00	11.11	0	0
4. สิ่งแวดล้อมอื่นๆ ในระหว่างแข่งขัน	f	11	20	5	0	0
	%	30.56	55.56	13.89	0	0
5. ระยะทางระหว่างที่พักกับสถานที่แข่งขัน	f	14	12	10	0	0
มีความเหมาะสม	%	38.89	33.33	27.78	0	0
6. อาหารและที่พักระหว่างการแข่งขัน	f	13	16	6	0	1
มีความเหมาะสม	%	36.11	44.44	16.67	0	2.78
7. สิ่งอำนวยความสะดวกในระหว่างแข่งขัน	f	13	19	4	0	0
มีความเหมาะสม	%	36.11	52.78	11.11	0	0

จากตาราง 6 แสดงว่า ปัจจัยด้านกายภาพที่มีผลนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นในกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35 ประสบความสำเร็จ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ปัจจัยที่สำคัญ คือ บริเวณและสถานที่ตั้งเวทีแข่งขันมีความเหมาะสมและสิ่งแวดล้อมอื่นๆ ในระหว่างแข่งขันอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 55.56 สิ่งอำนวยความสะดวกในระหว่างแข่งขันมีความเหมาะสม อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 52.78 ด้านสภาพภูมิอากาศในระหว่างแข่งขันมีความเหมาะสมอยู่ในระดับ มาก คิดเป็นร้อยละ 50.00

ตาราง 7 ค่าความถี่และร้อยละ ของปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นในกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35 ที่ประสบความสำเร็จ (N = 36)

ข้อมูล		ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. มีการสนับสนุนด้านงบประมาณอย่างดี	f	8	17	7	4	0
	%	22.22	47.22	19.44	11.11	0
2. มีเงินเดือนให้นักกีฬา	f	3	6	10	11	6
	%	8.33	16.67	27.78	27.78	16.67
3. มีเบี้ยเลี้ยงฝึกซ้อมให้นักกีฬา	f	6	15	8	7	0
	%	16.67	41.67	22.22	19.44	0
4. มีการเก็บตัวฝึกซ้อมอย่างเหมาะสม	f	8	17	7	4	0
	%	22.22	47.22	19.44	11.11	0
5. อาหารและดื่มเครื่องดื่มบำรุงร่างกายตลอดการฝึกซ้อม	f	11	14	5	4	2
	%	30.56	38.89	13.89	11.11	5.56
6. มีการจัดเสื้อผ้า อุปกรณ์ฝึกซ้อมส่วนตัวให้อย่างพอเพียง	f	7	17	9	3	0
	%	19.44	47.22	25.00	8.33	0
7. การเดินทางเข้าร่วมแข่งขันมีความสะดวกสบาย	f	10	14	9	3	0
	%	27.78	38.89	25.00	8.33	0
8. ที่พักขณะแข่งขันมีความเหมาะสม	f	11	16	7	2	0
	%	30.56	44.44	19.44	5.56	0

จากตาราง 7 แสดงว่า ปัจจัยด้านเศรษฐกิจที่มีผลนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นในกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35 ประสบความสำเร็จ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก และปัจจัยที่สำคัญ คือ มีการสนับสนุนด้านงบประมาณอย่างดี มีการเก็บตัวฝึกซ้อมอย่างเหมาะสม และมีการจัดเสื้อผ้า อุปกรณ์ฝึกซ้อมส่วนตัวให้อย่างพอเพียง อยู่ในระดับมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 47.22 และที่พักขณะแข่งขันมีความเหมาะสม อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 30.56 อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 44.44

ตาราง 8 ค่าความถี่และร้อยละ ของปัจจัยด้านชาติกำเนิด ของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นในกีฬา
มหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35 ที่ประสบความสำเร็จ (N = 36)

ข้อมูล		ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. สิ่งที่ดีตัวมาตั้งแต่กำเนิด (พรสวรรค์)	f	6	18	9	2	1
	%	16.67	50.00	25.00	5.56	2.78
2. การสนับสนุนจากครอบครัว	f	17	12	6	0	1
	%	47.22	33.33	16.67	0	2.78
3. ความสามารถที่ถ่ายทอดทางพันธุกรรม	f	3	13	10	5	5
	%	8.33	36.11	27.78	13.89	13.89
4. อยู่ในครอบครัวนักมวยหรือญาติ เป็นนักกีฬามวย	f	6	8	4	5	13
	%	16.67	22.22	11.11	13.89	36.11
5. รูปร่างและโครงสร้างร่างกายเหมาะสม กับกีฬามวย	f	9	13	10	2	2
	%	25.00	36.11	27.78	5.56	5.56

จากตาราง 8 แสดงว่า ปัจจัยด้านชาติกำเนิดที่มีผลนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นในกีฬา
มหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35 ประสบความสำเร็จส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก และปัจจัยที่
สำคัญ คือ สิ่งที่ดีตัวมาตั้งแต่กำเนิด (พรสวรรค์) อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 16.67อยู่ใน
ระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 50.00

ตาราง 9 ค่าความถี่และร้อยละ ของปัจจัยที่เกี่ยวข้องด้านผู้ฝึกสอน ของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น
ในกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35 ที่ประสบความสำเร็จ (N = 36)

ข้อมูล		ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ความสามารถของผู้ฝึกสอน	f	17	14	5	0	0
	%	47.22	38.89	13.89	0	0
2. ประสบการณ์ของผู้สอน	f	20	10	6	0	0
	%	55.56	27.78	16.67	0	0
3. เทคนิคทักษะการถ่ายทอดของผู้ฝึกสอน	f	18	12	5	1	0
	%	50.00	33.33	18.89	2.78	0
4. การวางแผนโปรแกรมของการฝึกซ้อม ของผู้ฝึกสอน	f	19	11	5	1	0
	%	52.78	30.56	18.89	2.78	0
5. การวางแผนและการแก้ไขของผู้ฝึกสอน	f	21	10	5	0	0
	%	58.33	27.78	13.89	0	0
6. การทุ่มเทและการเอาใจใส่ของผู้ฝึกสอน	f	19	14	2	1	0
	%	52.78	38.89	5.56	2.78	0
7. การให้กำลังใจจากผู้ฝึกสอน	f	23	10	2	1	0
	%	63.89	27.78	5.56	2.78	0

จากตาราง 9 แสดงว่า ปัจจัยที่เกี่ยวข้องด้านผู้ฝึกสอน ที่มีผลนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น
ในกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35 ประสบความสำเร็จ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ปัจจัย
ที่สำคัญ คือ การให้กำลังใจจากผู้ฝึกสอนอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 63.89 การวางแผนและ
การแก้ไขของผู้ฝึกสอน อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 58.33 ประสบการณ์ของผู้สอน อยู่ใน
ระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 55.56 และการทุ่มเทและการเอาใจใส่ของผู้ฝึกสอน อยู่ในระดับมาก
ที่สุด คิดเป็นร้อยละ 52.78

ตาราง 10 ค่าความถี่และร้อยละ ของปัจจัยด้านโชคหรือดวง ของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นใน
กีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35 ที่ประสบความสำเร็จ (N = 36)

ข้อมูล		ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. การจับฉลากแบ่งสายในการแข่งขัน	f	17	14	3	1	1
	%	47.22	38.89	8.33	2.78	2.78
2. สภาพร่างกายของคู่แข่งที่ไม่สมบูรณ์	f	5	7	11	8	5
	%	13.89	19.44	30.56	22.22	13.89
3. การชนะผ่านหรือการชนะบาย	f	3	1	8	10	14
	%	8.33	2.78	22.22	27.78	38.89
4. คู่แข่งขันมีอุบัติเหตุระหว่างแข่งขัน	f	1	1	5	11	18
	%	2.78	2.78	13.89	30.56	50.00
5. คู่แข่งขันถอนตัวในการแข่งขัน	f	3	2	5	10	16
	%	8.33	5.56	13.89	27.78	44.44

จากตาราง 10 แสดงว่า ปัจจัยด้านโชคหรือดวงที่มีผลให้นักกีฬามวยสากลสมัครเล่นในกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35 ประสบความสำเร็จ ปัจจัยที่สำคัญ คือ การจับฉลากแบ่งสายในการแข่งขัน อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 47.22 อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 38.89

วิเคราะห์แบบประเมินหรือแบบสังเกตรูปแบบการแข่งขัน ของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น (สไตร์ของนักกีฬา) จากการสังเกตและการประเมินจากสภาพจริงในการแข่งขันกีฬามวยสากลสมัครเล่นในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย ครั้งที่ 35 สรุปได้ดังนี้

จากการสังเกตการณ์แข่งขันกีฬามวยสากลสมัครเล่นในกีฬามหาวิทยาลัย ครั้งที่ 35 นักกีฬามวยสากลสมัครเล่นโดยส่วนใหญ่ นักกีฬามีโครงสร้างร่างกายที่สมส่วน ไม่มีนักกีฬาที่สูงและเตี้ยจนเกินไปนักกีฬาใน รุ่นฟีนเวท (น้ำหนักเกิน 42 ก.ก. แต่ไม่เกิน 45 ก.ก.) เป็นรุ่นที่เล็กที่สุดที่มีการแข่งขันในครั้งนี้ ก็ถือว่าอยู่ในเกณฑ์ที่สมส่วนเมื่อเทียบกับน้ำหนักกับส่วนสูง ส่วนในรุ่นอื่นนั้นดูจากภาพรวมทั้งหมดถือว่าอยู่ในเกณฑ์ที่สมส่วน มีนักกีฬาบางคนที่มีรูปร่างสูงแต่ก็ไม่ประสบความสำเร็จในการแข่งขันในครั้งนี้ ในด้านสมรรถภาพร่างกายของนักกีฬานักกีฬามีระดับความแข็งแรงของกล้ามเนื้ออยู่ในระดับมากจากการสังเกตและการประมวลผลจากแบบสอบถามมีความทนทานของกล้ามเนื้อ มีความทนทานของระบบไหลเวียนโลหิต มีความเร็วและมีความคล่องแคล่วว่องไวในการเคลื่อนที่ โดยเฉพาะในรุ่นฟีนเวท (น้ำหนักเกิน 42 ก.ก แต่ไม่เกิน 45 ก.ก.) รุ่นไลท์ฟลายเวท

(น้ำหนักเกิน 45 ก.ก. แต่ไม่เกิน 48 ก.ก.) รุ่นไลท์ฟลายเวท (น้ำหนักเกิน 48 ก.ก. แต่ไม่เกิน 51 ก.ก.) เป็นรุ่นที่มีความเร็วมีความคล่องตัวค่อนข้างมากกว่ารุ่นที่ใหญ่กว่า เป็นการชิงความเร็วในการรุกและรับ น้ำหนักหมัดค่อนข้างน้อยไม่ค่อยมีการชนหน็อก ส่วนใหญ่จะเป็นการชนด้วยคะแนน ด้านเทคนิคทักษะนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จมีทักษะที่ดี เช่น มีทักษะการออกหมัดนำ (หมัดแย็บ) เป็นหมัดที่นักกีฬาทุกรุ่นออกได้ดี หมัดตามหรือหมัดหลังเป็นหมัดที่จำเป็นและนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จต้องมีทักษะการออกหมัดหลังที่ดีจากการสังเกตและการประเมินด้วยแบบสอบถาม ส่วนหมัดฮุค หมัดอัปเปอร์คัต มีความสำคัญรองลงมา ทักษะการออกหมัดเป็นชุด มีความแม่นยำ ความเร็วและมีทักษะการเคลื่อนไหวเท้า (ฟุตเวิร์ค) ทักษะการรุกและทักษะการรับ นักกีฬาที่ประสบความสำเร็จมีความสามารถอยู่ในระดับที่ดี ในรุ่นพินเวท รุ่นไลท์ฟลายเวท รุ่นไลท์ฟลายเวท เป็นรุ่นที่มีทักษะในการเคลื่อนไหวเท้า (ฟุตเวิร์ค) อยู่ตลอดเวลา ในรุ่นที่ใหญ่ขึ้นไปส่วนใหญ่เป็นการชิงจังหวะและความหนักหน่วงของหมัด จากการสังเกตการณ์แข่งขันครั้งนี้ในด้านสรีรวิทยา นักมวยสากลสมัครเล่นมีโครงสร้างร่างกายอยู่ในเกณฑ์ที่สมส่วน ไม่เตี้ยและไม่สูงจนเกินไป ในด้านสมรรถภาพมีความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ ความทนทานของระบบไหลเวียนโลหิต การทำงานประสานกันระหว่างประสาทกับกล้ามเนื้อ อยู่ในระดับที่มากที่ทำให้นักกีฬาประสบความสำเร็จ และทางด้านเทคนิคทักษะทักษะในการออกหมัดนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จมีทักษะที่ดีในการออกหมัด โดยเฉพาะหมัดหลังเป็นหมัดที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง การแข่งขันนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จมีทักษะความต่อเนื่องในการออกหมัดและมีทักษะในการรุกและรับที่ดี

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

การแข่งขันกีฬามวยสากลสมัครเล่นในกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35 จากการสำรวจและข้อเสนอแนะจากนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น ที่ประสบความสำเร็จในครั้งนี้ พบว่านักกีฬามีระดับความพอใจในรูปแบบการแข่งขันค่อนข้างมากและมีความต้องการให้มีการแข่งขันกีฬามวยสากลสมัครเล่นในระดับมหาวิทยาลัยต่อไป เพื่อให้ นักกีฬามวยสากลสมัครเล่นที่เข้าศึกษาในระดับอุดมศึกษาได้พัฒนาฝีมือและใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ การตรวจร่างกายและการชั่งน้ำหนัก ผู้ที่ทำหน้าที่ควรมีความตรงต่อเวลา นักกีฬามวยสากลสมัครเล่นมีความต้องการให้นักมวยไทยเข้าร่วมการแข่งขันด้วย ในด้านการประท้วงต่างๆ นักกีฬาต้องการให้มีการประท้วงให้เสร็จสิ้นก่อนการเริ่มการแข่งขัน อุปกรณ์การแข่งขันควรมีการตรวจสอบและควรอยู่ในระดับที่มาตรฐาน การตัดสินและการทำหน้าที่ของผู้ช่วยผู้ตัดสินควรมีความเป็นกลางและมีความยุติธรรมในการให้คะแนน

บทที่ 5

สรุป อภิปรายและข้อเสนอแนะ

สังเขปความมุ่งหมาย และวิธีการดำเนินการวิจัย

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการแข่งขันกีฬามวยสากลสมัครเล่นในกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35

ขอบเขตของงานวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้ ใช้วิธีเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จากนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35 ที่ได้รับเหรียญรางวัล เหรียญทอง เหรียญเงิน และเหรียญทองแดง ทั้งหมด 9 รุ่น จำนวน 36 คน

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาและสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้เกี่ยวกับมวยสากลสมัครเล่น เพื่อหากรอบปัจจัยที่เกี่ยวข้องที่มีผลต่อความสำเร็จในการแข่งขันกีฬามวยสากลสมัครเล่น จำนวน 10 ท่าน
2. นำแบบสัมภาษณ์ที่ได้มาปรึกษากับบุคคลที่เกี่ยวข้องในกีฬามวยสากลสมัครเล่น พร้อมทั้งประธานและกรรมการควบคุมปริญาพันธ์ เพื่อมาเรียบเรียงลำดับความสำคัญของการสัมภาษณ์ให้เป็นแบบสำรวจ (รายละเอียดอยู่ในภาคผนวก)
3. นำแบบสำรวจที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน เพื่อปรับปรุงแก้ไขให้มีคุณภาพ
4. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try out) กับนักกีฬากลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (α -Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นของปัญหาเท่ากับ .923 และได้ค่าความเชื่อมั่นของความต้องการเท่ากับ .902
5. นำแบบสำรวจที่ได้ไปเก็บข้อมูลกับนักกีฬามวยสากลที่ประสบความสำเร็จ โดยผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมด้วยตัวเอง

การรวบรวมข้อมูล

1. ขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถึง ก.ก.ม.ท. เพื่อขออนุญาตและขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูล
2. การเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตัวเองในระหว่างการแข่งขันมวยสากลสมัครเล่นในกีฬามหาวิทยาลัย ครั้งที่ 35 โดยการสัมภาษณ์และการตอบแบบสอบถามของนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จในการแข่งขัน

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสำรวจโดยใช้สถิติและคำนวณหาค่าร้อยละ แล้วเรียงลำดับความสำคัญที่มีผลต่อความสำเร็จในการแข่งขันกีฬามวยสากลสมัครเล่นในกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35
2. วิเคราะห์แบบประเมินหรือแบบสังเกตรูปแบบการแข่งขันของนักกีฬามวย (สไตล์ของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น)
3. นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปตารางและประกอบความเรียง

สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นที่ประสบความสำเร็จ ในการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35 พบว่า

1. ปัจจัยทางด้านสรีรวิทยาที่มีผลให้นักกีฬามวยสากลสมัครเล่นในกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35 ประสบความสำเร็จ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ที่สำคัญที่สุด คือ นักกีฬามีโครงสร้างร่างกายที่สมส่วน อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 13.89 อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 58.33
2. ปัจจัยทางด้านสมรรถภาพร่างกายที่มีผลให้นักกีฬามวยสากลสมัครเล่นในกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35 ประสบความสำเร็จ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ปัจจัยที่สำคัญที่สุด คือ มีระดับความทนทานของระบบไหลเวียนโลหิต อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 61.11 มีระดับความแข็งแรงของกล้ามเนื้อและการทำงานประสานกันระหว่างกล้ามเนื้อและระบบประสาท อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 55.56 และมีระดับปฏิกิริยาตอบสนอง อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 50.00
3. ปัจจัยทางด้านเทคนิคทักษะที่มีผลให้ นักกีฬามวยสากลสมัครเล่นในกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35 ประสบความสำเร็จส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ปัจจัยที่สำคัญที่สุด คือ มีระดับทักษะในการออกหมัดหน้าหรือหมัดนอกลูกอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 27.78 อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 47.22 มีระดับทักษะการออกหมัดหลังหรือหมัดตามและมีทักษะในการออกหมัดฮุค อยู่ในระดับมากคิดเป็นร้อยละ 52.78 มีความแม่นยำในการออกหมัดและมีทักษะในการรุกคู่ต่อสู้ อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 50.00

4. ปัจจัยในช่วงระหว่างการแข่งขัน ที่มีผลให้นักกีฬามวยสากลสมัครเล่นในกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35 ประสบความสำเร็จส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ปัจจัยที่สำคัญ คือ ความรับผิดชอบระหว่างแข่งขันของนักกีฬามีความเหมาะสม อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 52.78 นักกีฬาพักผ่อนได้เต็มที่และมีการวางแผนของผู้ฝึกสอนระหว่างแข่งขัน อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 55.56 การทำหน้าที่ของพี่เลี้ยงถูกต้องและเหมาะสมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 50.00

5. ปัจจัยด้านจิตวิทยา ที่มีผลให้นักกีฬามวยสากลสมัครเล่นในกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35 ประสบความสำเร็จส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ปัจจัยที่สำคัญ คือ มีน้ำใจนักกีฬาอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 77.77 นักกีฬามีสัญญาติญาณการเป็นนักสู้อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 58.33 อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 33.33 มีความต้องการกำลังใจจากเสียงเชียร์และกองเชียร์อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 55.56 และอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 25.00 มีความต้องการที่จะแข่งขันอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 44.44 อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 52.78 มีความต้องการที่จะได้รับกำลังใจจากผู้ฝึกสอน อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 41.67 อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 55.56

6. ปัจจัยด้านกายภาพ ที่มีผลให้นักกีฬามวยสากลสมัครเล่นในกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35 ประสบความสำเร็จส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ปัจจัยที่สำคัญ คือ บริเวณและสถานที่ตั้งเวทีแข่งขันมีความเหมาะสมและสิ่งแวดล้อมอื่นๆ ในระหว่างแข่งขัน อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 55.56 สิ่งอำนวยความสะดวกในระหว่างแข่งขันมีความเหมาะสม อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 52.78 ด้านสภาพภูมิอากาศในระหว่างแข่งขันมีความเหมาะสมอยู่ในระดับอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 50.00

7. ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ที่มีผลให้นักกีฬามวยสากลสมัครเล่นในกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35 ประสบความสำเร็จ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก และปัจจัยที่สำคัญ คือ มีการสนับสนุนด้านงบประมาณอย่างดี มีการเก็บตัวฝึกซ้อมอย่างเหมาะสม และมีการจัดเสื้อผ้าอุปกรณ์ฝึกซ้อมส่วนตัวให้อย่างพอเพียง อยู่ในระดับมากคิดเป็นร้อยละ 47.22 และที่พักระหว่างแข่งขันมีความเหมาะสม อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 30.56 อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 44.44

8. ปัจจัยด้านชาติกำเนิด ที่มีผลให้นักกีฬามวยสากลสมัครเล่นในกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35 ประสบความสำเร็จ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก และปัจจัยที่สำคัญ คือ มีสิ่งที่ติดตัวมาตั้งแต่กำเนิด (พรสวรรค์) อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 16.67 อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 50.00

9. ปัจจัยที่เกี่ยวข้องด้านผู้ฝึกสอน ที่มีผลให้นักกีฬามวยสากลสมัครเล่นในกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35 ประสบความสำเร็จส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด ปัจจัยที่สำคัญ คือ การให้กำลังใจจากผู้ฝึกสอนอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 63.89 การวางแผนและการแก้ไขของผู้ฝึกสอน อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 58.33 ประสบการณ์ของผู้สอนอยู่ใน

ระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 55.56 และการทุ่มเทและการเอาใจใส่ของผู้ฝึกสอน อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 52.78

10. ปัจจัยด้านโชคหรือดวง ที่มีผลให้นักกีฬามวยสากลสมัครเล่นในกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35 ประสบความสำเร็จ ปัจจัยที่สำคัญ คือ การจับฉลากแบ่งสายในการแข่งขันอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 47.22 อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 38.89

สรุปจากการสังเกตรูปแบบการแข่งขันของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น (สไตล์ของนักกีฬา) จากการสังเกตพบว่า ด้านสรีรวิทยานักกีฬามีโครงสร้างร่างกายที่สมส่วนไม่สูงไม่ผอมจนเกินไปในด้านสมรรถภาพร่างกายนักกีฬามีความทนทาน ความแข็งแรงและความคล่องตัวในการเคลื่อนที่เคลื่อนไหวดี โดยเฉพาะในรุ่นเล็กๆ มีการรุกและรับรวดเร็วในรุ่นพินเวท รุ่นไลท์ฟลายเวท รุ่นไลท์ฟลายเวท ผลการแพ้ชนะส่วนใหญ่เป็นการชนะด้วยคะแนน ไม่ค่อยมีการชนะน็อก หมัดที่ออกในแต่ละยกค่อนข้างมากกว่ารุ่นใหญ่ ในด้านเทคนิคทักษะ ในการออกหมัดนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จมีทักษะที่ดีในการออกหมัดโดยเฉพาะหมัดหนึ่ง-สอง เป็นหมัดที่จำเป็นและนักมวยใช้กันมากในการแข่งขัน นักกีฬาที่ประสบความสำเร็จมีทักษะความต่อเนื่องในการออกหมัดและมีทักษะในการรุกและรับที่ดี มีความแม่นยำ องค์ประกอบทั้งหมดเป็นปัจจัยที่ทำให้นักมวยสากลสมัครเล่นประสบความสำเร็จ

อภิปรายผล

จากการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการแข่งขันกีฬามวยสากลสมัครเล่นในกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35 สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ปัจจัยภายใน เป็นปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย ครั้งที่ 35 จากการศึกษาทั้งหมด 5 ด้านโดยการคิดเป็นค่าความถี่และร้อยละ ซึ่งแต่ละด้านเป็นองค์ประกอบที่สำคัญและส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ปัจจัยที่สำคัญมีดังนี้ ปัจจัยทางด้านสรีรวิทยามีระดับความคิดเห็นมากที่สุด คือ นักกีฬามีโครงสร้างร่างกายที่สมส่วน อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 13.89 อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 58.33 ปัจจัยทางด้านสมรรถภาพร่างกายมีระดับความคิดเห็นมากที่สุด คือ มีระดับความทนทานของระบบไหลเวียนโลหิตอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 61.11 ปัจจัยทางด้านเทคนิคทักษะนักกีฬามีระดับความคิดเห็นมากที่สุด คือ มีระดับทักษะในการออกหมัดหน้าหรือหมัดนออยู่ในระดับมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 27.78 อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 47.22 ปัจจัยในระหว่างการแข่งขันมีนักกีฬาระดับความคิดเห็นมากที่สุด คือความรับผิดชอบระหว่างแข่งขันของนักกีฬามีความเหมาะสม อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 52.78 ปัจจัยด้านจิตวิทยานักกีฬามีระดับความคิดเห็นมากที่สุด คือ มีน้ำใจนักกีฬาอยู่ในระดับมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 77.77 นักกีฬามีสัญชาตญาณการเป็นนักสู้อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 58.33 อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 33.33 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ประทุม ม่วงมี (2527: 292) ที่ได้กล่าวไว้ว่า

ปัจจัยที่จะเชื่อว่าคนเราจะประสบผลสำเร็จจากการเล่นกีฬามากน้อยแค่ไหนนั้น ขึ้นอยู่กับอิทธิพลที่มีผลต่อความสำเร็จทางการกีฬามี 3 กลุ่ม ดังต่อไปนี้

1. ปัจจัยทางสรีรวิทยา (Physiological Factors) ปัจจัยทางสรีรวิทยาเกี่ยวข้องกับระดับของสมรรถภาพหรือสภาพร่างกายที่เหมาะสมกับกีฬาประเภทต่างๆ ว่ามีมากน้อยเพียงใดในการเล่นกีฬาประเภทใดประเภทหนึ่ง หากนักกีฬามีสภาพร่างกายที่เหมาะสมและพร้อม

2. ปัจจัยทางด้านจิตวิทยา (Psychological Factors) เป็นปัจจัยทางด้านจิตวิทยาเป็นปัจจัยที่วัดได้ยากแต่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของนักกีฬาอยู่ส่วนหนึ่ง ปัจจัยทางด้านจิตวิทยาอาจมีบทบาทต่อความสำเร็จ ได้แก่ แรงจูงใจหรือความยิ่งใหญ่ของการแข่งขัน การประชาสัมพันธ์หรือการทำให้รู้จัก เสียงเชียร์จากผู้ชม การสนับสนุนที่อยู่เบื้องหลัง

3. ปัจจัยทางด้านกายภาพ (Physical Factors) ปัจจัยทางกายภาพเป็นสิ่งที่เราจะมองข้ามไม่ได้ เพราะหลายๆ โอกาส ปัจจัยนี้สามารถแยกผู้ชนะออกจากผู้แพ้ ปัจจัยที่อยู่ในกลุ่มนี้ ได้แก่ สภาพดินฟ้าอากาศ อุปกรณ์ที่ใช้ สถานที่หรือสนามแข่งขัน วิธีจัดระบบ หรือแบ่งสายการแข่งขัน

2. ปัจจัยภายนอก เป็นปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยครั้งที่ 35 จากการศึกษารวม 5 ด้าน โดยการศึกษาเป็นค่าความถี่และร้อยละ ซึ่งแต่ละด้านเป็นองค์ประกอบที่สำคัญและส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ปัจจัยที่สำคัญมีดังนี้ ปัจจัยด้านกายภาพนักกีฬามีระดับความคิดเห็นมากที่สุด คือ บริเวณและสถานที่ตั้งเวทีแข่งขันมีความเหมาะสมและสิ่งแวดล้อมอื่นๆ ในระหว่างแข่งขันอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 55.56 ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ นักกีฬามีระดับความคิดเห็นมากที่สุดในด้านนี้ คือ มีการสนับสนุนด้านงบประมาณอย่างดี มีการเก็บตัวฝึกซ้อมอย่างเหมาะสมและมีการจัดเสื้อผ้า อุปกรณ์ฝึกซ้อมส่วนตัวให้อย่างพอเพียง อยู่ในระดับมากคิดเป็นร้อยละ 47.22 ปัจจัยด้านชาติกำเนิดนักกีฬามีระดับความคิดเห็นมากที่สุดในด้านนี้ คือ สิ่งที่ดีตัวมาตั้งแต่กำเนิด (พรสวรรค์) อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 16.67 อยู่ในระดับมากคิดเป็นร้อยละ 50.00 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องด้านผู้ฝึกสอน นักกีฬามีระดับความคิดเห็นมากที่สุดในด้านนี้ คือ การให้กำลังใจจากผู้ฝึกสอนอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 63.89 การวางแผนและการแก้เกมของผู้ฝึกสอน อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 58.33 ปัจจัยด้านโชคหรือดวงนักกีฬามีระดับความคิดเห็นมากที่สุดในด้านนี้ คือ การจับฉลากแบ่งสายในการแข่งขันอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 47.22 อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 38.89 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พิพิษฐ แก้วมุกดา (2527: 88-89) ได้แสดงดัชนีในการทำนายความสำเร็จของนักกีฬาโดยอาศัยปัจจัยทางด้านสรีรวิทยาและจิตวิทยาที่สำคัญ ดังนี้คือ

1. พันธุกรรม

จากการวิจัย พบว่า สภาพร่างกาย เช่น น้ำหนักส่วนสูงและโครงสร้างของร่างกายเป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้ประสบความสำเร็จทางการกีฬา และพบด้วยว่าประสิทธิภาพของร่างกายและจิตใจของนักกีฬานั้นมีส่วนเกี่ยวข้องกับพันธุกรรม ทั้งนี้เพราะระดับทางร่างกายของมนุษย์นั้นเป็นผลอันเนื่องมาจากพันธุกรรมมากกว่าสิ่งแวดล้อม นอกจากนี้ ผลการวิจัยยังพบด้วยว่า

นักกีฬาโอลิมปิกนั้น ครอบครัวของเขามักจะมีนิสัยชอบแข่งขันเหมือนกันและเป็นกิจกรรมชนิดเดียวกันที่เขาทำลงกระทำอยู่ เช่น นักกีฬาโอลิมปิก มักจะมากจากครอบครัวที่ชอบเล่นกีฬา

2. ลักษณะรูปร่าง

ลักษณะรูปร่างเป็นสิ่งที่สำคัญอย่างหนึ่งที่จะช่วยให้การฝึกสอนกีฬาประสบความสำเร็จ ผลการวิจัยพบว่า ลักษณะรูปร่างของนักกีฬาแต่ละแบบมีผลต่อการฝึกเป็นอย่างมาก โดยทั่วไปลักษณะรูปร่างโดยเฉลี่ยของมนุษย์ แบ่งออกเป็น 3 แบบคือ

2.1 พวกรูปร่างเตี้ยอ้วน (Endomorphy) มีลักษณะอ้วน คีรีขนาดใหญ่ คอหนา สัน ออกกว้างมีไขมัน แขนสั้น ส่วนท้องมีมากกว่าหน้าอก โครงสร้างไม่มีกล้ามเนื้อหน้าอกเจริญขึ้น เนื่องจากการพอกพูนของไขมัน ผิวหน้าอ่อนนุ่ม เป็นคนประเภทลงพุง

2.2 พวกรูปร่างลำสัน (Mesomorphy) มีกล้ามเนื้อเป็นมัดๆ เห็นได้ชัดเจน กระดูกมีลักษณะใหญ่ มีส่วนกล้ามเนื้อปกคลุมหนาแน่น แขน ขา ลำตัวจะแข็งแรง มีกล้ามเนื้อโดยตลอด แขนช่วงล่างหนา ข้อมือ มือ นิ้วมือแข็งแรง ส่วนของลำตัวกับน้องใหญ่ เอวคอด ไหล่กว้าง ลำตัวตรง

2.3 พวกรูปร่างผอม (Ectomorphy) มีลักษณะผอม สะอืดสะออง บอบบาง กระดูกเล็ก มีกล้ามเนื้อน้อย มีไหล่บาง แขน ไม่มีกล้ามเนื้อ แขนยาว ท้องและตะโพกราบเรียบ

3. ประสบการณ์เดิม

ประสบการณ์เดิมเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่จะใช้กำหนดความสำเร็จทางการกีฬาของนักกีฬาได้อีกทางหนึ่งนักกีฬามีประสบการณ์ตั้งแต่อดีต จะสามารถเรียนรู้ทักษะการเคลื่อนไหวต่างๆ และมีความชำนาญทางทักษะกีฬาได้ดีกว่าที่ไม่มีประสบการณ์ในอดีต

4. บุคลิกภาพ

บุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะต่างๆ ที่ประกอบขึ้นเป็นนิสัย พฤติกรรมและความคิดของบุคคลบุคลิกภาพที่มักจะแสดงออกมาให้เห็นจากการเข้าร่วมเล่นกีฬา เช่น ความก้าวร้าว ความดื้อรั้นและแรงบันดาลใจต่างๆ ลักษณะบุคลิกภาพเหล่านี้อาจจะได้รับอิทธิพลมาจากการเรียนรู้และประสบการณ์ในสังคม เช่น ขนบธรรมเนียมประเพณี สภาพครอบครัวและกลุ่มเพื่อน

5. ความสามารถทั่วไป

ความสามารถทั่วไปของนักกีฬาเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ใช้ทำนายความสำเร็จของนักกีฬา เนื่องจากนักกีฬาที่อยู่ในวัยหนุ่มสาวจะมีความสามารถทั่วไปดีกว่าวัยสูงอายุ แต่ทั้งนี้ต้องขึ้นอยู่กับสภาพความพร้อมและความแตกต่างระหว่างบุคคลของนักกีฬาด้วย นักกีฬาที่มีความพร้อมและมีพัฒนาการที่สมบูรณ์ ย่อมจะประสบผลสำเร็จในการฝึกทักษะขั้นสูงเป็นเครื่องแสดงถึงความสามารถทางกลไกต่างๆ ไป

6. สภาพการฝึกซ้อมและการแข่งขันจริง

การจัดสภาพการฝึกซ้อม เป็นเงื่อนไขอีกอย่างหนึ่งที่ใช้ทำนายความสำเร็จของนักกีฬา เงื่อนไขการฝึกซ้อมเหมือนหรือใกล้เคียงกับสภาพการณ์แข่งขันจริงมากเท่าใด โอกาสที่

นักกีฬาจะเล่นได้ดีหรือมีประสิทธิภาพย่อมมีมากกว่าการจัดเงื่อนไขในการฝึกซ้อมและการแข่งขันแตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัย เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการแข่งขันกีฬามวยสากลสมัครเล่นในกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35 ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในกีฬามวยสากลสมัครเล่นในกีฬาชิงแชมป์ประเทศไทยและกีฬาเยาวชน
2. ควรนำไปใช้ในการสำรวจกับชนิดกีฬาประเภททีม

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาเปรียบเทียบระหว่างนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จและไม่ประสบความสำเร็จ
2. ควรศึกษาเปรียบเทียบระหว่างนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จในระดับมหาวิทยาลัย กับการแข่งขันระหว่างประเทศ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- การกีฬาแห่งประเทศไทย. (2541). แผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 3 (2545-2549).
กรุงเทพฯ: ไทยมิตรการพิมพ์.
- เกษม นครเขตต์. (2531). แผนการพัฒนาของชาติแบบครบวงจร. วารสารสุขศึกษา พลศึกษา
สันตนาการ. (56-66).
- คำรณ ธารน. (2537). ปัจจัยที่สัมพันธ์ต่อการออกกำลังกายของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (การส่งเสริมสุขภาพ). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
เชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- จรวพร ธรณินทร์. (2533). ออกกำลังกายและกีฬาเพื่อสุขภาพ. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- เจษฎา เจียรนัย. (2530). โค้ชเล่ม 1. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- ชาคริต เทพรัตน์. (2540). ปัจจัยที่ทำนายพฤติกรรมการออกกำลังกายของนักเรียนมัธยมศึกษา
ตอนต้น. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (วิชาการส่งเสริมสุขภาพ). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- เทเวศร์ พิริยะพูนท์. (2529). หลักการฝึกกีฬาวัยน้ำ. กรุงเทพฯ: สยามบรรณาการพิมพ์.
- ธนิดา ทองมี. (2546). การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออกกำลังกายของนักเรียน
ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นิรันดร์ พลรัตน์ และคณะ. (2547). ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการออกกำลังกายของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต. วารสารวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี.
12(1): 65-71.
- นุสรา ปภังกรกิจ. (2545). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออกกำลังกายของเยาวชน
ในศูนย์เยาวชนของกรุงเทพมหานคร. ศิลปะศาสตร์มหาบัณฑิต. การจัดการทางกีฬา
มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ประทุม ม่วงมี. (2527). รากฐานทางสรีรวิทยาของการออกกำลังกายและพลศึกษา. ปริญญา
นิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ถ่ายเอกสาร.
- ปรียาภรณ์ โกมุท. (2548). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออกกำลังกายของบุคลากร
ทางการแพทย์ โรงพยาบาลพระนั่งเกล้า จังหวัดนนทบุรี. วิทยานิพนธ์ วท.ม.
(สุขศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พัลลพ คำลือ. (2543). ปัจจัยที่มีผลต่อการออกกำลังกายของนักศึกษามหาวิทยาลัยพายัพ.
วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (วิชาการส่งเสริมสุขภาพ). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
เชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.

- พิพิธพร แก้วมุกดา และคนอื่นๆ. (2527). จิตวิทยากีฬาเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: ธนประดิษฐ์การพิมพ์.
- พิสิฐ ชาญรังสี. (2544). การสร้างแบบทดสอบทักษะมวยสากลสมัครเล่นของโรงเรียนกีฬากรมพลศึกษาและกระทรวงศึกษาธิการ. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ไพบุลย์ ศรีชัยสวัสดิ์. (2549). ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออกกำลังกายของนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. กรุงเทพฯ: ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- มนัสวี เจริญเกษมวิทย์. (2546). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการออกกำลังกายของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลศูนย์ภาคตะวันออก. วิทยานิพนธ์ พย.ม. (การพยาบาลชุมชน). ชลบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา. ถ่ายเอกสาร.
- ระเบียบการแข่งขันการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย. (2550). กีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยครั้งที่ 35. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยลักษณะ.
- เรืองศรีอุไร ศรีนิลทา. (2526). การออกกำลังกายเพื่อพัฒนาสุขภาพ. วารสารสุขศึกษาพลศึกษา และสหนาการ. หน้า 27.
- วรศักดิ์ เพียรชอบ. (2527, ตุลาคม). การออกกำลังกายสำคัญไฉน. วารสารวิทยาลัยพลศึกษา จังหวัดอ่างทอง.
- วัฒนา สุทธิพันธ์. (2548). การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออกกำลังกายของประชาชนในสวนสาธารณะและสนามกีฬาในกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ: ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วาสนา คุณาอภิสิทธิ์. (2537, มกราคม-มิถุนายน). กีฬากับสังคม. วารสารสุขศึกษา พลศึกษา สหนาการ.
- วารสารกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย. (2550). กีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยครั้งที่ 34. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วารสารมวยสากลสมัครเล่น. (2546). ประวัติมวยสากลสมัครเล่น. กรุงเทพฯ: ยูไนเต็ดโปรดักชั่น.
- วารินทร์ สายโอบเอื้อ. (2523). องค์ประกอบที่มีต่ออารมณ์. เอกสารการสอนสุขศึกษา ทฤษฎีและประยุกต์. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สมชาย ลีทองอิน. (2533). คู่มือส่งเสริมการออกกำลังกายสำหรับเจ้าหน้าที่สาธารณสุข. กรุงเทพฯ: ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- อารี รังสินันท์. (2527). รวบรวมบทความการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของเด็ก. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์สารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อุดม พิมพ์า. (2526). หลักทางวิทยาศาสตร์ในการฝึกกีฬา. เอกสารประกอบการเรียนวิชาหลักทางวิทยาศาสตร์ในการฝึกกีฬา. (พล523). คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

Andree; & Whitehead. (1995). *Physiology of Exercise*. New York: Macmillan Publishing Company.

Conn, V. S. (1998, May-June). Older Adults and Exercise. *Nursing Research*. 47: 180–188.

Hildebrand, K.M. (1996, February). Relationship between Motivation Factors and Exercise Participation of College Students. *Dissertation Abstracts International*.

Jones, M.; & Nies, M.A. (1996). The Relationship of Perceived Benefits of and Barriers to Reported Exercise in Old African American Women. *Public Health Nursing*. 13(2): 151–158.

Watson. (1980). Sex Role Socialization and the Competitive Process in Little Athletics. *Journal of Sport and Social Issues*.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

- 1. แบบสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิในกีฬามวยสากลสมัครเล่น**
- 2. แบบสำรวจเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในกีฬามวยสากลสมัครเล่น ในกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35**

แบบสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิในกีฬามวยสากลสมัครเล่น

ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการแข่งขันกีฬามวยสากลสมัครเล่นในกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35 (เพื่อสร้างเป็นกรอบแบบสอบถาม)

1. ปัจจัยภายใน

1.1 ปัจจัยทางด้านสรีรวิทยา

1.2 ปัจจัยทางด้านสมรรถภาพ

1.3 ปัจจัยทางด้านเทคนิคทักษะ

1.4 ปัจจัยระหว่างการแข่งขัน

1.5 ปัจจัยทางด้านจิตวิทยา

2. ปัจจัยภายนอก

2.1 ปัจจัยด้านกายภาพ

.....

.....

.....

.....

2.2 ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ

.....

.....

.....

.....

2.3 ปัจจัยด้านชาติกำเนิด

.....

.....

.....

.....

2.4 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องด้านผู้ฝึกสอน

.....

.....

.....

.....

2.5 ปัจจัยด้านโชคหรือดวง

.....

.....

.....

.....

**แบบสำรวจเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในกีฬามวยสากลสมัครเล่น
ในกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35**

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดใส่เครื่องหมาย ☒ ลงใน ☐ หรือเติมข้อความลงในช่องว่างตามความเป็นจริงของท่าน

1.1 ชื่อ-ชื่อสกุล.....มหาวิทยาลัย.....

รุ่นที่แข่งขัน..... น้ำหนัก.....กิโลกรัม ส่วนสูง.....เซนติเมตร

1.2 อายุ ปี

1.3 ปัจจุบันท่านกำลังศึกษาชั้นปีที่.....

1.4 ท่านเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย จำนวนกี่ครั้ง..... (รวมครั้งนี้)

1.5 ผลการแข่งขัน

☐ (เหรียญทอง)

☐ (เหรียญเงิน)

☐ (เหรียญทองแดง)

ตอนที่ 2 ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการแข่งขันกีฬามวยสากลสมัครเล่น

ในกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35

2.1 ปัจจัยภายใน

1. ปัจจัยทางด้านสรีรวิทยา

ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. มีโครงสร้างร่างกายที่สมส่วน					
2. มีโครงสร้างร่างกายที่ผอมสูง					
3. มีช่วงแขนที่ยาว					
4. มีรูปร่างลำสัน มีขนาดกล้ามเนื้อใหญ่					
5. ช่วงบนของลำตัวใหญ่และไหล่กว้าง					
6. รูปร่างเตี้ย					

2. ปัจจัยทางด้านสมรรถภาพร่างกาย

ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. มีระดับความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ					
2. มีระดับความทนทานของกล้ามเนื้อ					
3. มีระดับความทนทานของระบบไหลเวียนโลหิต					
4. มีระดับความอ่อนตัว					
5. มีความเร็ว					
6. มีความคล่องแคล่วว่องไวในการเคลื่อนที่					
7. มีระดับปฏิกิริยาตอบสนอง					
8. กล้ามเนื้อมีพลังมาก(หมดหนัก)					
9. การทำงานประสานกันระหว่างกล้ามเนื้อและระบบประสาท					
10. มีความทรหดอดทน					

3. ปัจจัยทางด้านเทคนิคทักษะ

ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. มีระดับทักษะในการออกหมัดหน้าหรือหมัดนำ					
2. มีระดับทักษะการออกหมัดหลังหรือหมัดตาม					
3. มีทักษะในการออกหมัดฮุค					
4. มีทักษะในการออกหมัดอัปเปอร์คัต					
5. มีทักษะในการออกหมัดชูด					
6. มีทักษะการออกหมัดได้อย่างต่อเนื่อง (ขย้นออกหมัด)					
7. มีความแม่นยำในการออกหมัด					
8. มีความเร็วในการออกหมัด					
9. มีทักษะในการเคลื่อนไหวเท้า(ฟุตเวิร์ค)					
10. มีทักษะการเคลื่อนไหวของลำตัว					
11. มีทักษะในการรุกคู่ต่อสู้					
12. มีทักษะในการรับคู่ต่อสู้					

4. ปัจจัยในช่วงระหว่างการแข่งขัน

ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. มีการควบคุมน้ำหนักได้ดี					
2. สภาพความพร้อมของร่างกาย					
3. มีการตัดสินใจของกรรมการชี้ขาดมีความเหมาะสม					
4. มีการบาดเจ็บในระหว่างการแข่งขัน					
5. ความรับผิดชอบระหว่างแข่งขันของนักกีฬามีความเหมาะสม					
6. นักกีฬาพักผ่อนได้เต็มที่					
7. การทำหน้าที่ของพี่เลี้ยงถูกต้องและเหมาะสม					
8. นักกีฬามีปฏิภาณไหวพริบในการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า					
9. มีการวางแผนของผู้ฝึกสอนระหว่างแข่งขัน					

5. ปัจจัยทางด้านจิตวิทยา

ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. มีความต้องการที่จะแข่งขัน					
2. มีความต้องการที่จะมีชื่อเสียง					
3. มีความต้องการเป็นที่ยอมรับ					
4. มีความต้องการที่จะได้รับกำลังใจจากผู้ฝึกสอน					
5. มีกำลังใจจากเสียงเชียร์และกองเชียร์					
6. มีความต้องการค่าตอบแทน					
7. นักกีฬาสามารถควบคุมอารมณ์ได้ดี					
8. นักกีฬามีสัญชาตญาณการเป็นนักสู้					
9. มีน้ำใจนักกีฬา					

2.2 ปัจจัยภายนอก

1. ปัจจัยด้านกายภาพ

ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. สภาพภูมิอากาศในช่วงระหว่างแข่งขันมีความเหมาะสม					
2. บริเวณและสถานที่ในการตั้งเวทีแข่งขันมีความเหมาะสม					
3. ความพร้อมของอุปกรณ์การแข่งขันเหมาะสม					
4. สิ่งแวดล้อมอื่นๆ ในระหว่างการแข่งขัน					
5. ระยะทางระหว่างที่พักกับสถานที่แข่งขันมีความเหมาะสม					
6. อาหารและที่พักระหว่างการแข่งขันมีความเหมาะสม					
7. สิ่งอำนวยความสะดวกในระหว่างแข่งขันมีความเหมาะสม					

2. ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ

ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. มีการสนับสนุนด้านงบประมาณอย่างดี					
2. มีเงินเดือนให้นักกีฬา					
3. มีเบี้ยเลี้ยงฝึกซ้อมให้นักกีฬา					
4. มีการเก็บตัวฝึกซ้อมอย่างเหมาะสม					
5. อาหารและการเครื่องบำรุงร่างกายตลอดการฝึกซ้อม					
6. มีการจัดเสื้อผ้า อุปกรณ์ฝึกซ้อมส่วนตัวให้เพียงพอเพียง					
7. การเดินทางเข้าร่วมแข่งขันมีความสะดวกสบาย					
8. ที่พักขณะแข่งขันมีความเหมาะสม					

3. ปัจจัยด้านชาติกำเนิด

ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. สิ่งที่ดีติดตัวมาตั้งแต่กำเนิด (พรสวรรค์)					
2. การสนับสนุนจากครอบครัว					
3. ความสามารถที่ถ่ายทอดทางพันธุกรรม					
4. อยู่ในครอบครัวนักมวยหรือญาติเป็นนักกีฬามวย					
5. รูปร่างและโครงสร้างร่างกายเหมาะสมกับกีฬามวย					

4. ปัจจัยที่เกี่ยวข้องด้านผู้ฝึกสอน

ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ความสามารถของผู้ฝึกสอน					
2. ประสบการณ์ของผู้สอน					
3. เทคนิคทักษะการถ่ายทอดของผู้ฝึกสอน					
4. การวางโปรแกรมของการฝึกซ้อมของผู้ฝึกสอน					
5. การวางแผนและการแก้เกมของผู้ฝึกสอน					
6. การทุ่มเทและการเอาใจใส่ของผู้ฝึกสอน					
7. การให้กำลังใจจากผู้ฝึกสอน					

5. ปัจจัยด้านโชคหรือดวง

ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. การจับฉลากแบ่งสายในการแข่งขัน					
2. สภาพร่างกายของคู่แข่งไม่สมบูรณ์					
3. การชนะผ่านหรือการชนะบาย					
4. คู่แข่งขันมีอุบัติเหตุระหว่างแข่งขัน					
5. คู่แข่งขันถอนตัวในการแข่งขัน					

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ข

1. รายนามผู้ทรงคุณวุฒิในกีฬามวยสากลสมัครเล่น
2. รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิในกีฬามวยสากลสมัครเล่น

ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการแข่งขันกีฬามวยสากลสมัครเล่นในกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35 (เพื่อสร้างเป็นกรอบแบบสอบถาม)

1. นายศักดิ์ชาย ทัพสุวรรณ
นายกสมาคมมวยไทยสมัครเล่นแห่งประเทศไทย
2. นายทอง เสียงหล่อ
อดีตนายกสมาคมมวยไทยสมัครเล่นแห่งประเทศไทย
3. นายวรวิทย์ ประรงค์ทอง
ผู้ฝึกสอนกีฬามวยสากล มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
4. นายชาติรี เงามาม
ผู้ฝึกสอนกีฬามวยสากล มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
5. นายภาคภูมิ แจ่มโพธิ์นาค
อดีตนักกีฬาทีมชาติและ ผู้ฝึกสอนมวยสากลมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
6. นายสุชาติ ธานีรัตน์
ผู้ฝึกสอนมวยสากล มหาวิทยาลัยรามคำแหง
7. นายวาทัญญู สุขสำราญ
ผู้จัดการทีมมหาวิทยาลัยศรีปทุม
8. พ.ต.ธง ทวีคุณ
ผู้ฝึกสอนทีมชาติไทยและ ผู้ฝึกสอนมวยสากล มหาวิทยาลัยศรีปทุม
9. จ.ส.ต.วิเชียร ทองใบใหญ่
ผู้ฝึกสอนมวยสากล มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ
10. นายประวิทย์ ใจห้าว
ผู้จัดการทีมมหาวิทยาลัยสยาม

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

1. รองศาสตราจารย์ไพบูรณ์ ศรีชัยสวัสดิ์
หัวหน้าภาคพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. อาจารย์สมศักดิ์ เสียงหลาย
อาจารย์พิเศษสาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธาวุฒิ ปลื้มสำราญ
อาจารย์ประจำภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
4. อาจารย์อนันต์ เมฆสุวรรณค์
อาจารย์ประจำภาควิชาพลศึกษา สถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตอ่างทอง
ผู้ตัดสินเวทีมวยราชดำเนิน
5. อาจารย์บวร บุญยงค์
รองประธานผู้ตัดสินมวยสมัครเล่นแห่งประเทศไทย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	ว่าที่ร้อยตรีสาคร แก้วสมุทร
วันเดือนปีเกิด	30 มกราคม พ.ศ. 2526
สถานที่เกิด	อำเภอห้วยทับทัน จังหวัดศรีสะเกษ
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 83 หมู่ 8 ตำบลปราสาท อำเภอห้วยทับทัน จังหวัดศรีสะเกษ รหัสไปรษณีย์ 82120

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2539	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนบ้านปะโต๊ะ อำเภอห้วยทับทัน จังหวัดศรีสะเกษ
พ.ศ. 2542	ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จากโรงเรียนห้วยทับทันวิทยาคม อำเภอห้วยทับทัน จังหวัดศรีสะเกษ
พ.ศ. 2545	ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จากโรงเรียนกำแพง อำเภออุทุมพรพิสัย จังหวัดศรีสะเกษ
พ.ศ. 2549	วิทยาศาสตร์บัณฑิต (วท.บ.) สาขาวิชาพลศึกษา จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
พ.ศ. 2551	การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) สาขาวิชาพลศึกษา จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ